

Bajorországi magyar szervezetek müncheni találkozója

2026. január 19-e alkalmából a Müncheni Magyar Főkonzulátuson különleges találkozóra került sor, ahol a bajorországi magyar szervezetek vezetői – köztük én is – személyesen találkozhattunk dr. Sulyok Tamás köztársasági elnök úrral.

A találkozó annak kapcsán jöhetett létre, hogy Frank-Walter Steinmeier szövetségi elnök meghívására a magyar államfő Németországba látogatott, és részt vett a magyarországi németek elhurcolásának emléknapja alkalmából tartott ünnepi megemlékezésen.

dr. Klement Kornél, dr. Sulyok Tamás, Tordai-Lejkó Gábor

A látogatás különös jelentőségét növeli, hogy megközelítőleg egy évtized elteltével került sor ismét arra, hogy magyar köztársasági elnök hivatalos keretek között Németországban járt.

A hivatalos program részeként dr. Sulyok Tamás találkozott

- a bajorországi magyar diaszpóra szervezeteinek képviselőivel,
- a Müncheni Magyar Katolikus Egyházközség delegáltjaival, valamint
- a Deutsch-Ungarisches Jugendwerk tagjaival is.

A találkozó valódi lehetőséget adott arra, hogy a diaszpórában

működő szervezetek bemutatkozzanak, megosszák tapasztalataikat, és közvetlen párbeszéd alakuljon ki az államfővel.

Külön öröm és megtiszteltetés volt számomra, hogy személyesen is bemutatthattam egyesületünket köztársasági elnök úrnak. Megtiszteltetésnek érzem, hogy azon kevés szervezetek egyikét képviselhettem, amelyek részt vehettek ezen a rangos rendezvényen.

Dr. Sulyok Tamás elismeréssel szólt a külföldön működő magyar szervezetek munkájáról, és hangsúlyozta, hogy ezeknek a közösségeknek kiemelt szerepük van az önazonosság és a magyarságtudat megőrzésében. Kiemelte, hogy a diaszpórában végzett kulturális és közösségi munka nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a magyar identitás élő és átörökíthető maradjon.

Ezúton is köszönöm a lehetőséget, hogy részt vehettem ezen a rangos fórumon, amely megerősített abban, hogy a diaszpórában végzett közösségi munka nemcsak értékes, hanem hosszú távon is meghatározó jelentőségű, és új erőt ad a további munkához.

Fehér Zoltán elnök
Zwoate Hoamat Ungarischer Kulturverein e.V. Neuhaus am Inn

Dr. Sulyok Tamás:

„Elhivatott magyarokkal találkoztam Bajorországban, akik nap mint nap fáradhatatlanul munkálkodnak a helyi magyarság körében nemzeti identitásunk megőrzésén és a magyar–német baráti együttműködésen.

Büszkeséggel töltött el, hogy távol Magyarországtól milyen erős közösséget hoztak létre.

Köszönöm a nemzetért és a magyar közösségért végzett munkájukat. Külön köszönet illeti Klement Kornél urat, aki a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének elnökeként szívén viseli és vezeti a magyarság megőrzésének szolgálatát.”

(Forrás: Facebook)

Attitűd és a mindennapok – avagy mi a müncheni magyarok hozzáállása a magyar kultúrához

Amikor nekivágtam a Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjprogramnak, nem gondoltam, hogy a magyarsághoz, a magyar kultúrához való viszony új színeivel ismerkedem meg. Ebben a cikkben szeretnék kicsit mélyebben foglalkozni a témával, mint hogy „a kinti magyaroknak teljesen más a hozzáállása a nemzeti identitásukhoz”. De miért? És ez mit jelent?

Először arról írok, hogy mit tapasztaltam. Anyukák önszerveződő módon, a szabadidejüket feláldozva szerveznek meg egy egész iskolát. Eszközöket vásárolnak, kitalálják a napot, akár pedagógusdiploma nélkül is írni és olvasni tanítják a gyerekeket. Kutatnak a neten vagy régi, poros verseskötetekben versek után, amelyeket meg lehet tanítani a gyerekeknek. Viseletet varrnak vagy varratnak, néptánclépéseket tanítanak, elviszik a gyerekeket szombatonként az iskolába, hogy gyakorolják a kicsik a magyar nyelvet, és tudják ők is, hogyan kell kanyarítani az „ő” betűt.

Magyarországon erre semmi szükség, és ki akarna hétvégén is dolgozni, merthogy ez valahol munka is. De ha ez nincs, akkor a gyerekek nem kapnak segítséget abban, hogy kétnyelvűek legyenek, vagy megélik a magyar közösség és a magyar nyelv adta élményeket, és elvész a kötődés az anyakultúra iránt.

A kocsiban népzene szól. Értékkel bírnak a színek: a piros, a fehér és a zöld. Minden tárgy és étel, ami otthonról jön. Megkönynyebült sóhajokat hallani, ha valakivel egy hosszú nap után lehet magyarul beszélni, még akkor is, ha már vagy még akcentussal beszél valaki a nyelvet.

Ruhatárat tartanak fenn, közösen újítyják fel és építik a táncgyűttesi raktárt, hogy elférjen az ütőgardon, a fellépéshez, a gyerektáncházhoz való eszközös doboz.

A tánc itt öröm és élvezet, teljesítményszorongás nélkül. A táncházakban azonnal mindenki felpattan, amint az első hangot kiadja a hegedű. Örömmel izzadnak bele a ruhába a résztvevők, mert végre van magyar zene, és még tánclépéseket is tanulhatnak. Ki kell használni ezt az időt! A táncházmozgalomban otthon kialakult egyfajta gátlásosság. A sok magas színvonalú táncműhely táncosai nem feltétlenül állnak fel táncolni, vagy nem rögtön; előfordul az összehasonlítás, a megítéléstől való félelem, és kicsit megbomlik a közös élvezet. Illetve, aki tud táncolni, az a csapat összezár, a laikus érdeklődők pedig nehezen tudnak becsatlakozni. Itt mindegy, ki hogyan táncol, a lényeg, hogy együtt mulasson, aki ott van. A táncház egy közös ünnep.

Szervezni kell mindent. Egy magyar zenekar meghívása nagy költségekkel jár az utazás, a szállás és a tiszteletdíj miatt, de időről időre áldoznak az itteniek erre. Áldozatokat hoznak a magyar kultúra megéléséért.

Vannak találkozókat szervezők között, amelyeknek az a célja, hogy összefogják a németországi magyar kulturális tevékenységeket. Összebeszélnek városok, hogy ha jön egy-egy fellépő, akkor egy kisebb turné keretén belül szét tudják dobni az utazási költségeket.

A magyarságtudat és a kultúra itt nem sok. Nem mellvehető. Nem egy elhanyagolt vagy éppen forszirozott, kirekesztő dolog. Megfér egymás mellett a kultúra őrzése és barátságos megismeretése a külföldiekkel és a helyiekkel. A programplakátok és a honlapok mind magyarul, mind németül elérhetőek, hogy minél több ember megtapasztalhassa, milyen különleges kincs a magyar kultúra, és... csodájára is járnak!

Olykor akkor vesszük észre, mink van, milyen értékek rejtőznek a tévészekrény alatti Petőfi-összesben, amikor távolról szemléljük kis hazánkat, és ami addig csak porfogó volt, hirtelen az identitásunk, az énünk láthatatlanból láthatóvá váló, esszenciális részeként nyilatkozik meg.

Balogh János,
KCSP ösztöndíjas

A Magyar Kultúra Napja a frankfurti Csodaországban Magyar fiatalok a magyarságukról

A héten ünnepeltük a magyar kultúra napját a frankfurti magyar iskolában, a Csodaországban. Minden tanított osztályban tudják, hogy mit is ünneplünk ekkor, de életkoruktól függően másképp emlékeztünk meg erről a jeles napról.

A 3. osztályos kisdíákokkal elemeztük az olvasókönyv alapján, hogy miért fontos a Himnusz, majd képek alapján arról beszélgettünk, hogy mi mindenre lehetünk büszkék. Ezekből a képekből egy tablót készítettünk. Majd a tablóról beszélgetve felidézttük a 7. és 8. osztályosokkal, hogy mit tudunk Kölcseyről, a Himnuszról, és egy prezentáció segítségével kiderítettük, hogyan lett nemzeti énekünk.

Ezután mindkét csoporttal kvízfeladatokat oldottunk meg, végül egy puzzle-t raktak ki közösen az emlékműről. Itt, távol Magyarországtól, ahol önszorgalomból járnak magyar iskolába, különösen fontos a magyarságtudatuk, a magyar kultúra ápolása. Minderről

nemcsak itt, az órákon hallanak, hiszen járnak néptáncra, cserkészkednek, és minden magyar mise a Himnusz közös éneklésével zárul. Én mindig büszke vagyok rájuk azért, amit tesznek

*Papp Éva Zsuzsanna,
KCSP ösztöndíjas*

Együtt egy ünnepért - március 15-ei megemlékezés Frankfurtban

2026. március 8-án tartottuk az idei megemlékezést az 1848-as szabadságharcról a Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközségben Frankfurtban.

Az a megtiszteltetés ért, hogy a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasaként én szervezhettem meg a Csodaország magyar iskola idei március 15-ei ünnepségét.

A mise után mindenki fogyasztott a finomabbnál finomabb süteményekből, beszélgethetett egy pohár kávé vagy üdítő mellett. Ezt követte az ünnepi műsor-összeállításunk. A résztvevők a különböző helyi szervezetekből érkeztek, így különleges közösségi műsorra állt össze ez a megemlékezés, ahol felnőttek és gyerekek egyaránt szerepeltek.

Hálás köszönet a Cifra Táncsopornak, a 84. Lehel Vezér Cserkészcsapatnak, a Csodaország egyesületnek és a Szent Erzsébet Magyar Katolikus Egyházközség tagjainak ezért a színvonalas és meghatározó műsorért, amelyet változatossá tettek a versek, zenék, táncok és közös éneklések. A Cifra táncosai közül az ifjúsági csoport két párja mezősegi táncot adott elő, míg a kisebbek széki táncra léptek fel. A Csodaország ötödikes tanulói a Nemzeti dalt szavalták el. A Szózatot, a Kossuth-nótát és a Himnuszt együtt énekeltek, így mindenki részese lehetett ennek az ünnepélyes és méltó megemlékezésnek.

Minden ünnep egy-egy különleges alkalom, amely közelebb hozza a helyi magyarságot. Hálás vagyok, hogy részese lehetek erre a kis időre ennek a fantasztikus közösségnek.

Papp Éva Zsuzsanna, KCSP ösztöndíjas

Hétvégi Magyar Iskolák IX. Találkozója Budapest, 2026. február 27–28.

2026 februárjának végén rangos szakmai eseménynek adott otthont Budapest: megrendezték a Hétvégi Magyar Iskolák IX. Találkozóját, amelyen **118 magyar közösség vezetői, pedagógusai és képviselői vettek részt**, akik a világ **26 országából** érkeztek.

A szakmai program során a résztvevők átfogó **tájékoztatást kaptak a nemzetpolitikai aktualitásokról és a diaszpórát érintő programokról**. Emellett betekintést nyerhettek a digitálisan elérhető tananyagokba és a különböző támogatási lehetőségekbe, amelyek a hétvégi magyar iskolák mindennapi munkáját segítik.

Kiemelt szerepet kapott a „**Napjaink kihívásai és a rájuk adott válaszok a jövő nevelésében**” című programrész, amely a pedagógiai innovációk, az organikus pedagógia és a modern oktatási szemléletek kérdéseit járta körül. Délután szó esett többek között az élménypedagógia szerepéről, az érzelmi intelligencia fejlesztéséről, a hagyomány és a modern pedagógia kapcsolatáról, valamint az online és offline múzeumpedagógiai eszközök alkalmazásáról is.

A résztvevők a Nemzetpolitikai Államtitkárság támogatásának köszönhetően pedagógiai munkájukat segítő, értékes ajándékcsomagot kaptak.

Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy prof. dr. Lengyel Zsolt, a Bajorországi Magyar Iskola igazgatójának javaslatára, valamint Nacs Lőrinc nemzetpolitikáért felelős államtitkár felkérésére előadást és egyben interaktív foglalkozást tarthattam egy közel 120 fős „osztály” számára. A „**Hungarikumok élménypedagógiai megközelítése interaktív feladatokon keresztül**” című előadásom során nemcsak bemutattam a módszertani hátteret, hanem a résztvevőket aktívan be is vontam a tanulási folyamatba.

Az „órát” egy, a jobb és bal agyfélteke összehangolását segítő mondókával indítottam, amely ráhangolta a résztvevőket a közös munkára. Ezt követően egy rövid kisfilmmel vezettem be a résztvevőket a hungarikumok világába, majd egy rejtvény segítségével közösen fogalmaztuk meg, mit is nevezünk hungarikumnak.

A téma feldolgozását interaktív feladatokkal tettem élményszerűvé: QR-kóddal elérhető puzzle-játék formájában ismerkedtünk meg a hungarikumok 8 szakkategóriájával, majd memóriajáték segítségével a magyar világörökségi helyszíneket dolgoztuk fel. Ezt követően a magyar feltalálókat és találmányukat párosítottuk össze.

A foglalkozás zárásaként egy online szabadulószoza játék segített az addig megszerzett ismeretek elmélyítésében. Emellett bemutattam a hungarikumok élményszerű feldolgozásának további lehetőségeit is, különös tekintettel a Hungarikumok vándorkiállításokra, az interaktív játékokra és azokra a kreatív pedagógiai eszközökre, amelyek segítségével a magyar értékek

játékosan és élményszerűen közvetíthetők a diaszpórában élő gyermekek számára.

Külön büszkeséggel töltött el, hogy bemutathattam a Nemzeti Művelődési Intézzel közösen megvalósított müncheni programunkat is, amely a Magyar Kultúra Napjához kapcsolódva valósult meg, és amelynek keretében iskolánk minden tanulója és pedagógusa nemzeti színű karszalagot kapott.

A találkozó nemcsak szakmai szempontból volt kiemelkedő, hanem közösségépítő ereje is jelentős. A rendezvény ismét megerősítette, hogy a diaszpórában működő hétvégi magyar iskolák kulcsszerepet töltenek be a magyar nyelv és kultúra megőrzésében.

Jancsó Ágota, Müncheni Hétvégi Magyar Iskola és Óvoda

Dzsungeltől a kiscserkészpróbáig

A hétvégi cserkésztalálkozó különleges alkalom volt minden drezdai kiscserkésznek. Sokan első alkalommal vettek részt próbáztatáson. A kiscserkészek egy igazán izgalmas és élményekkel teli napon vehettek részt, amikor segélykérést kaptak a dzsungel állataitól. A gyerekek bátran útnak indultak, hogy segítsenek, ahol tudnak, hiszen jól tudják: a kiscserkész ott segít, ahol tud.

Az expedíció első állomásán egy eltévedt párdúc szorult segítségre. A gyerekek térkép segítségével megmutatták neki a helyes utat, miközben az égtájakat is gyakorolták. Ezután egy bajba jutott kígyóval találkoztak, akinek elsősegélynyújtásban segítettek.

A következő feladat során egy kedves mackó kérte a segítségüket, aki mindenáron cserkész szeretett volna lenni. A gyerekek megtanították neki a cserkészek legfontosabb szabályait, és örömmel osztották meg frissen szerzett tudásukat. Ezt követően a rovarok világába kalandoztunk el, ahol sok új és érdekes dolgot tanultak meg a természet apró lakóiról.

Miután sikeresen visszatértek a dzsungelbeli expedícióból, közösen megtanultuk az „A part alatt” című dalt. Ezután különleges élmény következett: a gyerekek a Piroska és a farkas történetét hallgatták meg papírszínház formájában, nagy figyelemmel és lelkesedéssel.

A sok kaland után jólesett egy kis erősítés, finom palacsintával zártuk az őszi órát.

A nap végén ünnepélyes zárásra is sor került, hiszen az új kiscserkészek megkapták nyakkendőfoglalójukat és cserkészingüiket, a nagyobbak pedig a jól kiérdemelt kítűzőiket.

Így egy meghitt, örömteli és élményekben gazdag nappal zártuk ezt az izgalmas találkozót, amelyre biztosan sokáig szívesen emlékezünk vissza.

Fiebig Márta, felnőtt cserkész

91.sz. Kányádi Sándor Cserkészcsapat, Drezda
2026. 01. 24

A Kék Duna Kórus 6 éves születésnapjára ünnepsége

Istennek hála, megélhettük ezt a napot is! Kezdhették így is ezt az írást, s nem állok távol a valóságtól. A 6 éves Kék Duna Kórus vezetője, Fekete-Nagy Mónika és a kórus tagjai lelkesen készültek a születésnapjára. Mónika volt a főszervező, részletekbe menően megtervezte az estét, kiválasztotta a dalokat, sütött, főzött, összehangolta a különböző feladatokat. A kórus-tagok szorgalmasan gyakoroltak, ünnepi öltözetet öltöttek magukra, finom süteményeket sütöttek, és aki tudott, mind ott volt emlékezni, énekelni.

A rendezvény kis késséssel kezdődött, de ez nem szegte kedvünk. Az egyesület elnöke köszöntötte a jelenlévőket, majd elmesélte, hogy hogyan alakult a kórus, milyen kihívásokkal kellett megküzdeni, hogyan vált a kórus közössége baráti társasággá. A közös éneklés nemcsak öröm, lelkesedés forrása, hanem felelősség is. Az istenadta tehetséget kamatoztatni kell, s ki-k tudása, lehetőségei által a magyar közösségeink felvirágoztatásán kell dolgozzon. A sok fellépés, koncert, szentmisék és istentiszteletek, nemzeti ünnepek mind alkalom arra, hogy a magyar népdalkincset, kórusműveket minél szélesebb körben megismertessük, mindezen ünnepségek fényét emeljük.

Mónika készített egy képes bemutatót, a kórus kezdetétől napjainkig. A kivetített képek segítségével bemutatta a kórus tevékenységét. Emlékek elevenedtek fel, nagyon szépek és kevésbé szépek is, ahogy a sors alakította. A kórus vezetője és tagjai a család, munkahely, mindennapi feladatok mellett időt, költségeket és erőfeszítéseket nem kímélve jártak rendszeresen próbára, gyakoroltak, hogy egy-egy fellépés valóban ajándék legyen a hallgatóknak.

A kóruspróbák alatt egyre jobban megismerték egymást a tagok, így többször szerveztek hétfégi programokat is együtt, csapatépítésnek lehetne nevezni, de ez sokkal több ennél. Inkább közösségépítésnek nevezném.

Sok beszéd szegénység – tartja a közmondás, így a kórus-tagok dalra fakadtak, s az egyesület boltíves falai megteltek zengő, csengő vagy mélyebben bongó hangokkal. Mónika gondolt a kedves vendégekre is, akik mindenhol is érkeztek, Győrtől kezdve Münchenen át. Népdalokkal kezdték az éneklést, majd

mély érzelmeket a felszínre csalva folytatták a dalolást.

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület nagyon hálás, hogy a kultúra eme szelete is jelen van tevékenységünkben. Hálánkat és köszönetünket fejezzük ki a kórus tagjainak mindenért! Mónikának egy virágcsokorral mondunk köszönetet! Mindannyian önzetlenül tevékenykednek a kórus fejlődése érdekében.

Vacsorával is készült Mónika, stílusosan magyar zeneszerzők kedvenc ételeit tálalta. Bartók Béla vagy Liszt Ferenc sem maradt volna éhesen, ha épp hozzánk látogatott volna. A szépen terít-

tett asztalon volt tálalva a Waldorf saláta, gombás sertésszelet és mandulás pulykamell. A desszertes asztal is roskadozott mindenféle finomságtól. S ha mindez nem lenne elég, Vali és Józsi egy hullámos, dallamos, kék tortával lepte meg az ünneplő közösséget. Az ízéről nem tudok nyilatkozni, mert nekem nem jutott még a morzsájából sem.

A két egyesületi teremben a hangulat fokozódott, a vacsora elfogyott, a beszélgetések már javában zajlottak, amikor egyszer csak az egyik születésnapjára dal hangzott fel, de ezúttal Ferinek. A meglepetést a négy grácia szervezte: Monika, Zsuzsa, Ildikó és Katika. A tortát ki más készíthette volna, mint Vali és Józsi, ezúttal is személyre szabottat, az ünnepelt kedvenc ételét utánozva. Ez a torta is elfogyott, amint az várható volt.

Az éjszakába nyúló beszélgetésnek az elnök vetett véget, hogy az éjféle harangzó ne az egyesületben érje a kedves vendégeket. De mielőtt mindenki távozott volna, a termekben varázsszóra rend lett, a konyha ragyogott, a mellékhelyiségek is a legnagyobb rendben voltak. Két fáradhatatlan tündér másnap összesöpört és felmosott. Az Ulmi Magyar Kultúregyesület termei készen álltak a következő rendezvényre.

A Kék Duna Kórus 6 éves születésnapi ünnepe

Isten éltesse a Kék Duna Kórust, tagjait és vezetőjét! C, D, E, F, G, A, H és a félhangok segítségével minden érzést kifejezhetünk: örömet, hálát, reményt, szomorúságot. Az Ulmi Magyar Kultúregyesület melegágya minden jó kezdeményezésnek, s ha már szárba szökken, támogatjuk a létezését, fejlődését. Hat év nem kis idő, ha magyar kultúráról beszélünk a diaszpórában. Folytonosság, kitartás, szenvedély és szeretet övezi ezt a kezdeményezést. Kívánjuk, hogy a Kék Duna Kórusra találjanak mindazok az

ulmi és Ulm környéki magyarok, akik örömmel énekelnek egy ilyen lelkes közösségben.

Székely Enikő elnök
Ulmi Magyar Kultúregyesület

A múlt ízei a jelenben

Az Ulmi Magyar Kultúregyesületben megszervezett *Nyugdíjasok Klubja* nagy sikerek örvend. Rövid egyeztetés, szervezés előzi meg az előkészületeket, aki épp nem beteg vagy nem utazott el, bejelentkezik, hogy szeretne részt venni ezen a rendezvényen. Várják nemcsak a finom ebédet, hanem sokkal inkább a találkozást egymással. Ezek a találkozások nagyon meghittek, nagyon mély beszélgetések vannak. Megnyílnak a szívek a családi hangulatban és a megszokott környezetben. Feltétele az ilyen beszélgetéseknek a bizalom és a szeretet, amely évtizedek óta összeköti őket.

Én, a szervező, csak a háttérből figyelek, ismerek mindenkit, van, akinek a családját is, az élettörténetét is. Aki megtisztel a bizalmával, az tudja, hogy beszélgetéseink a szívemben maradnak. Nagyon sokat lehet tőlük tanulni: bölcsességet, türelmet, szeretetet, elfogadást, elengedést, törődést, belenyugvást, s azt, hogy hogyan lehet méltósággal viselni a keresztet, amelyben mindannyiunknak része van.

A termet belengi az emlékezés légköre, a tapintható boldogság, az elégedettség és a hála.

Mindebbe belesimul a frissen készült hortobágyi palacsinta illata, majd a sütemények és kávé melletti beszélgetés moraja. Bacsur Magdi, mint mindig, remekelt!

Van, aki 70 km-ről érkezik, van, aki 130 km-ről (mint dr. Varga Pál), van, aki épp el tudja fogyasztani az ebédet, de máris rohannia kell, mert váratlanul behívták dolgozni.

Hecker Anni és Péter szeretettel teli szavakkal köszönték meg Magdinak, Székely Lacinak, Takács Évának és Gyurinak mindazt az önfeláldozó munkát, amellyel ezt a rendezvényt működtetik. Szép magyar szokás szerint egy szál virág is kísérte a köszöntést. Az adventi vacsorán egy üveg pezsgővel köszöntük meg a mi drága szeniorjainkat a tevékenységüket, s ezt most volt alkalmam átadni. Az elfogyasztásra később kerül majd sor.

Anni ezúttal is egy nagyon szép írással készült, amelyet egy folyóiratból olvasott fel. A szerző az ételekről, az ízekről, a közösen elfogyasztott étkezésekről és az ehhez kapcsolódó érzésekről írt. Elég talán csak annyit mondanom, hogy a gőzölög vasárnapi húsleves illata sok magyar családban fellelhető emlék.

Kedves nyugdíjasaink lelke egy kincsesláda, amelyet gyakrabban kellene kinyitni.

Az Ulmi Magyar Kultúregyesületben, Istennek hála, még lehet találkozni nyugdíjasokkal. Éljük a találkozás lehetőségével!

Székely Enikő

Jónak lenni jó Stuttgartban

December 7-én került sor a Jónak lenni jó karitatív eseményre Stuttgartban, melynek megvalósításában több stuttgarti közösség is közreműködött, többek között a 81. sz. Dobó István Cserkészcsapat is.

Az esemény tíz magyar egyesület összefogásának az eredménye. A befolyó összeg a Kárpátalján élő rászorulókat segítő *KEGYES Alapítványhoz* kerül. A közös együttléti ökumenikus istentisztelettel kezdődött, majd később a Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség gyermekcsoportja rövid műsort mutatott be.

Ezután a 81. sz. Dobó István Cserkészcsapat adventi műsora következett. A műsorban, melyet csapatparancsnokunk állított össze, az ünnep mélysége, reménysége volt a fókuszban, továbbá, hogy az a mondat, miszerint Jézusnak mindenekelőtt bennünk kell megszületnie, ne csak üres közhely maradjon. Mindezt az üzenetet a cserkészek énekkel, versekkel és egy adventi koszorú megépítésével mutatták be a közönségnek.

Ezt követően elhangzott a Himnusz és a Nélküled című dal, amely ebben a közösségben talán még erősebben hatott, mint otthon. Az éneklés után a résztvevők megkóstolhatták a reggel óta készülő bográcsételeket, süteményeket, és forralt bort némi adomány fejében. Mi, cserkészek, székelykáposztával készültünk, ami nagy sikert aratott, sokan választották. A kisebbek szórakoztatását önfeledt gyermektáncházi biztosította.

Kötetlen beszélgetéssel és együttléttel folytatódott a nap, remek alkalmat teremtve arra, hogy az egyes szervezetek tagjai megismerkedjenek egymással, illetve az újonnan érkezők könnyebben bekapcsolódhassanak valamelyik csoport életébe. Jó érzés volt ennyi magyar szót hallani, és látni, milyen sokan dolgoznak Stuttgartban a magyar diaszpóra megmaradásáért és kulturális életének gazdagításáért.

A nap egy árveréssel zárult, ahol focimezekre lehetett licitálni: egy Szoboszlai Dominik által aláírt magyar válogatott mezre, egy több játékos által dedikált Ferencváros „öregfiúk” mezre, valamint egy VFB Stuttgart mezre, amelyet az összes aktuális játékos aláírt. Az ezekből befolyt összeg szintén a *KEGYES Alapítványt* támogatta.

Végül jó volt látni, hogy az elpakolásban is sokan segítettek, így gyorsan és gördülékenyen sikerült rendet rakni.

Pervai Gáspár, KCSP ösztöndíjas

51. alkalommal rendezték meg Stuttgartban a Magyar Bált

A szokásokhoz híven január utolsó hétvégéjén rendezték meg a Jótékonyági Magyar Bált Stuttgartban. Ezen az eseményen a 81. sz. Dobó István Cserkészcsapat is képviseltette magát. Csapatparancsnokunk, Jablonkay Lydia volt az egyik főszervezője a rangos eseménynek, amelyen több mint ezren vettek részt.

A cserkészvezetők néhány lelkes szülő segítségével már reggel 10 órára ott voltak. Elkezdődik a tombolatárgyakat becsomagolni, felcímkézni. Mind a 600 tárggyal ezt megtenni nem is volt olyan könnyű és rövid feladat.

A tombolat szokásunkhoz híven a cserkészek bonyolították le, ez fontos bevételi forrás is a csapat életében, a tombolatárgyak jelentős részét pedig felajánlásokból kapja a csapat.

A tombolára, mint az később kiderült, nagyon nagy igény mutatkozott: miután mindent eladtunk, azután is szerettek volna még a vendégek vásárolni. A nyeremények beváltásánál pedig valósággal megröhamozták a tombolapultot a nyertesek.

A cserkészek másik komoly feladata az estén az az előadás volt, melyet a Rocksínház énekeseinek betétdalai színesítettek. Az előadás címe: Emese álma. Az előadáson az egész cserkészközösség képviseltette magát. A kiscserkésektől kezdve a szülőkön át a teljes csapat korhű jelmezeket öltött.

Az előadáson nagy hangsúlyt fektettünk a látványra, ezért a jelmezek és az építmények, például a jurta, igyekeztek teljesen átadni az adott kor szellemét. A zenei betétek mellett némi narratori mesélés és látványelemként még vetítés is volt. Úgy gondolom, hogy nagyon színvonalas előadást láthattak a nézők.

Műsorral készült még a Csöbörccsök Néptáncgyűjtés is, és az est folyamán felcsendültek magyar könnyűzenei slágerek, illetve volt lehetőség néptáncolni és néptáncot tanulni is.

Megfigyeléseim szerint ez egy nagyon komoly hagyományokkal rendelkező esemény a regionális diaszpóra körében. Nagyon jó volt ennyi magyart egy helyen látni, illetve érezni, hogy mekkora jelentősége van egy ilyen rendezvénynek az itteni magyarak körében.

Az estet végül a Himnusz és a Székely himnusz közös éneklésével zártuk le, ami szintén nagyon különleges élményt jelentett, hiszen ebben a közegben élhettem mindezt meg.

Pervai Gáspár, KCSP ösztöndíjas

„Itt a farsang, áll a bál” - farsang Nürnbergben

A nürnbergi gyerekek kedvenc programja a gyerekfarsang. A beöltözés, farsangi fánk, jelmezes verseny, magyar néptánc és népzene lehet a jó recept. 2026 első nagy eseménye a január utolsó napján megrendezett családi délután volt.

A farsangi multság többfajta kézműves foglalkozással kezdődött, készíthettünk papírból hópelyhet, színes fejdíszeket. Társasjátékokkal a Kőrösi Csoma Sándor Program egyik ösztöndíjasa, Jusztin András készült a nagyobbaknak. A jelmezekben felvonultunk, majd remek hangulatú táncház következett Blank Berta ösztöndíjasunkkal. A program végét a tombolasorsolás jelentette, ahol minden gyerek nyert egy-egy kis ajándékot. Farsangi programunkon több mint 150 ember vett részt, számos olyan család is, akik újonnan csatlakoztak a nürnbergi magyar közösséghez.

A magyar óvoda is minden csoportjának tartott farsangi foglalkozást. A gyerekeknek meséltünk a mohácsi busójárásról, eljátszottuk velük a vonulás menetét. Egyéb farsangi szokásokról is beszélgettünk, például a kiszabáburól, vagy a maskarák jelentőségéről. Fánkot is ettünk, és kézműves foglalkozásként farsangi maszkot készítettünk.

A farsangi ünneplés ezzel még nem ért véget Nürnbergben, a következő cikkben az iskolások és a felnőttek ünnepléséről esik majd szó.

Nem csak a gyerekek, hanem a felnőttek is farsangolhattak Nürnbergben 2026. február 7-én. A Nürnbergi Magyar Kultúregyesület által szervezett farsangi vigadalom nagy sikernek örvendett idén is.

A zenéért és a hangulatért Gyuricska János felelt. Vendégként felléptek a berlini Fonó Néptáncgyűttes tagjai szilágysági és kalotaszegi táncokkal, majd a nürnbergi Tűzvirág tánc csoporttal közös produkció volt a zárószám, Mezőségi táncok címmel. A műsort felcsíki polgári táncok tanítása követte velem – a résztvevők megismerkedhettek a héjszával, a gólyással, a zsidóssal, a kezessel, a változtatóssal és az icike-picike kezdetű dallammal is. Ezután következett a vacsora és a fergeteges multság. Az este azonban ekkor még korántsem ért véget. A jelmezes verseny sokak motivációja volt a kreatívabbnál kreatívabb maskarák felöltésére, majd a tombolasorsolás tette fel a koronát a vigadalomra.

A magyar iskolában is táncos multságot tartottunk 2026. február 14-én. A legkisebbeknél (7–8 éves gyerekek) még a játékokon volt a hangsúly, eljátszottuk a mohácsi busójárárs menetét, tanultunk farsanggal kapcsolatos népdalokat, mondókákat. Az idősebbekkel moldvai táncokat (Ördög útja, Pálmácska, Bulgáros stb.) tanultunk. A nagyszerű délelőttöt farsangi fánkkal és teával zártuk.

A nürnbergi magyar közösség élete nagyon aktív, a következő fontos programjaink közé tartozik a március 15-ei ünnepség és a húsvéti családi délután, azonban addig sem áll meg a közösség, heti rendszerességgel tartjuk foglalkozásainkat kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

Blank Berta, KCSP ösztöndíjas

Farsang a 84-es Lehel Vezér Cserkészcsapatnál Dínók, pókemberek és álarcosok lepték el a cserkészetet

Béka, dínó, törpék és kalózkok egy helyen? Mintha egy mesevilágba csöppentünk volna.

Február 7-én tartotta farsangi mulatságát a 84-es Lehel Vezér Cserkészcsapat, ahol kicsik és nagyok egyaránt jelmezelt öltöttek. Volt itt minden, ami a jó hangulathoz kell.

A zászlófelvonás után kezdődtek a csapatfoglalkozások, majd több állomásból álló tallergyűjtés indult. KCSP-s kolléganőmmel, Kádár Orsival, mi is készültünk a gyerekeknek egy kis kézműves állomással. Orsinál busómaszkokat tudtak készíteni a vállalkozó szellemű cserkészek, nálam pedig színes álarcokat.

Az összegyűjtött tallérokat később beválthatták a kincseket árusító pultnál. Nagy volt a lelkesedés, készültek a szebbnél szebb álarcok. A játékos feladatok és az alkotás után voltak, akik kifáradva, mások felpörögve indultak haza. Bár én nem vagyok cserkész, mindig megcsodálom ezt a kis közösséget. Fantasztikus érzés belekóstolni az életükbe, az ünnepeikbe, abba a jó hangulatba és összefogásba, ami összetartja őket.

Papp Éva Zsuzsanna, KCSP ösztöndíjas

Magyar Nap Düsseldorfban

November 29-én került megrendezésre Düsseldorfban a 2025. évi Magyar Nap.

Mintegy 300 vendég részvételével tartották Magyarország düsseldorfi főkonzulátusának szervezésében a *VIII. Düsseldorf-i Magyar Napot*, melynek keretében a magyar kultúra sokszínűségét és kiemelkedő teljesítményeit mutatták be. Az eseményen dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár és Bebes István düsseldorfi főkonzul köszöntötte a résztvevőket.

Erre a nagyszabású rendezvényre tiszteletteljes felkérést kapott a dortmundi Nefelejcs Gyermek Néptáncsoport, valamint a hageni Vadrózsa Néptáncsoport is.

A gyerekekkel egy őszi hangulatú koreográfiát jelenítettünk meg, amit a közönség nagy tapsokkal szakított meg – mindenki örömeire!

A Vadrózsa táncosaival több táncot mutattunk be, melyek között a palotás, magyar és erdélyi táncok, valamint énekek is helyet kaptak. A bemutatók végén nem maradhatott el a jó hangulatú közös táncház sem, megalapozva az esemény hangulatát.

Az est további részében Kállay-Saunders András és Zséda fellépései szerepeltek, ezeket a nézők nagy örömmel fogadták.

Simon-Hegedűs Fanni, KCSP ösztöndíjas

Évkezdnet az ingolstadti Petőfi Körnél A lendület hava

Ambivalens a január; egyszerre a csendesebb, megfontoltabb tevékenységeink ideje és a lendületes évkezdnet hava. Az ingolstadti Petőfi Körnél, úgy gondolom, e hónapra is a lendület jellemzőbb.

Alig ért véget a karácsonyi szünet, máris igyekeztek vissza a családok, az Ingolstadti Magyar Iskola tanárai és a Petőfi Kör lelkes tagjai, hogy január 6-án, vízkereszt napján együtt énekelhessünk a Szent Konrád-templomban más nemzetekkel együtt. Különleges eseményen vehettem részt, a templom dísztermében megterített asztaloknál énekeltünk szlovén, horvát és dél-amerikai közösségekkel a háromkirályokat ünnepeve.

Január 22-re, a magyar kultúra napja alkalmából az iskola felsőseivel rövid videót készítettünk arról, mit jelent nekik magyarnak lenni. Számomra irigylendő, hogy a gyerekek milyen egyszerű őszinteséggel beszéltek arról, mit jelent a diaszpórában a magyarságuk. Nem kellene sem cifra szavak, sem flancos tárgyak ahhoz, hogy kifejezzük, miben vagyunk mások mi magyarok és mit szerethetünk a kultúránkból; gyerekszemmel: elég a lángosra, a kürtőskalácsra, vagy a tőlünk messze lakó, magyarul üdvözlő nagymamánkra gondolnunk.

Január számomra azért is a lendület hava az egyesület életében, mert az eddig lassan csordogáló tanfolyamaim közül a magyar mint idegen nyelv kurzus nagy lendületet kapott. Év elején csak úgy záporoztak az üzenetek és telefonok, annyi megkeresés, érdeklődés érkezett a tanfolyam iránt. Szerdánként Ingolstadt belvárosában jókedvű, a magyar kultúrát messzemenőig szerető, lelkes csapattal tanulunk szavainkról, boncolgatjuk a magyar nyelvet, ízlelgetjük a nyelvünket olyannyira meghatározó magánhangzó-harmóniát és olvassuk magyar költők verseit a magyar kultúra napjára.

Az Ingolstadti Magyar Iskolába pedig hóhelyzet ide, influenza oda, januárban friss lendülettel és a meglévő elkötelezettséggel érkeztek a gyerekek és anyukák, apukák, hogy magyarbódi dalokat és táncokat tanuljanak és részt vegyenek a magyaroktatásban.

Borbély-Szász Orsolya, KCSP ösztöndíjas

Új év, új táncanyagok – évet kezd a Regös!

Egy együttes életében mindig új lendületet ad egy új táncanyag elsajátítása. Az előző év a felcsúki és nagyecsedői táncokról szólt, amely időszakot két színvonalas koreográfiával és azok előadásával zárta a csapat.

A folytatás mikéntje a vezetők számára nagy dilemma. Jól kell táncanyagot választani, és ezt sok szempont alapján lehet és kell mérlegelni: motiválja a csapatot, jelentősen kihívást, illeszkedjen az együttes repertoárjába, járjon technikai fejlődéssel, színesítse a helyi magyarok tudását, képezze minőségi előadás alapját.

Így esett a választás a Rábaközéből a vitnyédi, Erdélyből pedig a széki táncokra, mivel a Regösnek haladó és kezdő csoportja is van. Egy ilyen új projektet úgy lehet még nagyobb energiával elindítani, ha egy intenzív, teljes hétvége keretein belül kezd el az együttes a készülést. Ez olyan, mint egy jó erős, finom kávé kora reggel, amit van idő kényelmesen elkészíteni, és meginni a teraszon. Megalapozza az egész nap hangulatát, felébreszt, és beindítja a napot.

Így történt ez velünk is. A tábornak a cserkészek kastli háza adott otthont. Ez a csodás, természetközeli hely Münchentől másfél órára északkeletre helyezkedik el. Két éjszakát is ott töltött az együttes, a próbák reggeltől estig zajlottak. Mindent magunknak csináltunk. Az együttesbe járó fiatalok énekeket tanítottak, a szüleik főztek és sütöttek ránk, a hangszeren tanuló táncosok zenéltek, a vendégoktatók és jómagam pedig táncot tanítottunk. A vezetői stáb alázatosságáról tanuskodik, hogy ők is beálltak a táncoktatásba és a csapatépítő játékokba is, amit Göbölös Gábornak köszönhetünk. Gábor és táncpartnere, Bókáné Zemansek Edit tanították a széki táncokat, Tombor Bea és én pedig a vitnyédi. Közülük én voltam a kakuktkojás, hiszen ők éveken át táncoltak együtt a székesfehérvári Alba Regia Táncegyüttesben, Magyarország kiemelkedő néptáncműhelyeinek egyikében.

Nagy öröm volt tanítani a Regös tagjait. Lelkesek, energikusak, az egész napos tánckurzus után még este, a táncházban is ropták, hihetetlen energiával és szeretettel egymás és a tánc iránt. Olyan volt ez a hétvége, mint egy maghasadási láncreakció: ha valakinek még volt egy jótányi energiája, abból adott a többieknek is, és ettől pulzált az egész csapat.

A harmadik nap végére azért kellemesen elfáradt mindenki, mégis arról számoltak be, hogy feltöltötte őket az együttlét és a tánc. Nem maradtak el a köszönetnyilvánítások sem: a táncosok, a sáfék, a táncinárok és a vezetők felé egyaránt. Ritkán van úgy, hogy ezeket nem érzem közhelyes formalitásnak, de itt azt éreztem, szívből szólnak ezek a köszönömök. Tényleg idilli volt a hétvége, jól megalapozta a táncanyagokhoz való viszonyt, a további közös élmények iránti igényt, és remélhetőleg hamarosan a kedves közönség is megtapasztalhatja és élvezheti, milyen érték bontja épp virágát a Regös Néptánc-együttesben.

Balogh János,
KCSP ösztöndíjas

www.regoes.de

Tiszti, rover és felnőttcserkész konferencia a Hárshegy Cserkészparkban

2025 novemberében tiszti, rover és felnőttcserkész konferenciát rendezett a KMCSSZ I. Kerülete a Hárshegy Cserkészparkban Kastlban.

A konferencián beszámolók hangzottak el az elmúlt cserkészév programjairól, a kerület és a csapatok működéséről és a kerület aktualitásairól. A beszámolók mellett igazán izgalmas és hasznos roverprogramon és felnőttcserkész programon is részt vehettek azok, akik ezen korosztályok valamelyikébe tartoznak.

Ezenfelül idén új és régi ismerős arcok is gazdagították a társaságot: egy gödöllői vendég-cserkész, valamint a Magyar Cserkészszövetség (MCSSZ) VI. Dél-dunántúli Cserkészkerületéből mutatkozott be a 2026-os kerületi nagytábor (KNT) vezetőségének egy része. Jövőre ugyanis a magyarországi hatodik kerülettel együtt rendezzük meg nyári táborunkat Nagymátén, Baranya vármegyében. Körülbelül ezer cserkész részvétele várható. A tábori infrastruktúra egészen eltér az itt megszokottaktól, úgyhogy felejthetetlen élményre számíthatunk.

A konferencián a sok fontos megbeszélés mellett nagyon finom ételeket fogyaszthattak a résztvevők, esténként pedig éjszakába nyúló beszélgetésbe és népdaléneklésbe lehetett bekapcsolódni a táborújs körül.

Összességében kijelenthetjük, hogy az idei cserkészév, így a konferencia is eredményesen zárult.

Érsek Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Magyar gasztronómia, magyar néptánc – fellépés a Kulinarische Reise durch die Länder der Welt programsorozat magyar estjén

A Csöbörösök Néptáncgyűjtés három párja szatmári és palatkai táncokkal kápráztatta el a résztvevőket a „Kulináris utazás a világ országain át” című, a Straßen-Universität Stuttgart által szervezett rendezvénysorozat Magyarországnak szentelt programján.

Ahogy az esemény leírásában is olvashatjuk, az esemény középpontjában – Magyarország kulturális bemutatása mellett – a Márton-napi hagyományok és a libaételek álltak. Birgit Auer mesélt Szent Márton életéről, nyelvelkűségéről és jó cselekedeteiről, ezt követően pedig Thomas séf vezetésével a vendégek magyar receptek alapján készítették el a hagyományos libasültet és köreteit. A délutánt magyar zene és Magyarországhoz kötődő történetek kísérték, majd meglepetésként egy jellegzetes magyar desszertet, somlói galuskát szolgáltak fel.

A program csúcspontjaként – a vendégek legnagyobb meglepetésére – megérkeztek a Csöbörösök táncosai, akik magyar viseletben látványos néptáncprodukciót adtak elő.

A fellépőknek apró ajándékokkal kedveskedtek a szervezők, és köszönetük jeléül vacsorára is meghívták őket, ahol a táncosok is megkóstolhatták a magyar receptek alapján készült fogásokat.

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Németországban is Diaszpóra Iskolatábor!

Hosszú várakozás és előkészületek után Németországban is megrendezésre került az I. Diaszpóra Iskolatábor. Az időpontválasztást megnehezítette, hogy a német tartományokban különböző időpontokban vannak a szünetek, ezért a tábor helyszínéhez közel lévő tartományok őszi szünete alatt, 2025. október 24. és 30. között rendeztük meg ezt a várva várt programot.

Csodálatos környezetben, Kastl-Mennersberg-ben, a Turul Cserkészpark festői környezetében gyűltek össze az első fecskék, azaz 15 gyermek és 5 felnőtt, és együtt vágunk bele ebbe a máshol már sok-sok éve működő kalandba. A gyerekek 8–16 év közöttiek voltak, közülük sokan életükben először táboroztak. Örömmel és büszkeséggel figyeltük, ahogyan napról napra egyre bátrabban és felszabadultabban vettek részt a közös élményekben.

Mivel minden gyermek nagyon jól beszélt magyarul (és mindenki fejből tudta a Himnusz!), egy csoportban folytak a foglalkozások. Az idei táborok fő témája Magyarország földrajza és néprajza volt. Délelőttként kétszer másfél órás foglalkozás során ismerkedtünk hazánk hegyeivel, folyóival, történelmével, legmeghatározóbb személyiségeivel, népszokásaival, a nemzeti ünnepekkel és azok jelképeivel. A gyermekek csillogó szemekkel és nyitott szívvel hallgatták az előadásokat, kérdeztek és szóltak hozzá már meglévő (és igen alapos) ismereteik alapján. Persze voltak olyan fiatalok is, akik eddig nagyon keveset tudtak Magyarországról, de ők szívcsként szívták magukba a többiek és a felnőttek szavait.

A közös játékok igazi kuriózumok a mai világban: méta, számháború, éjszakai kincskeresés..., csupa izgalmas történet és Valóságban, amik szintén életre szóló élményt nyújtottak a gyerekeknek.

A szervezői és segítői csapat példaértékű együttműködéssel teremtett otthonos, biztonságos és inspiráló közeget:

- **Jablonkai Lydia** főszervezőként gondoskodott a tábor rendjéről, az ősökhöz való kapcsolódásról, a szakmai felkészülésről és főszakácsként – a közös étkezések örömeiről,
- **Bányai-Binder Kati** cserkészvezetőként a rend, a rengeteg dal és játék tudója, egyben a közösség támasza is volt,
- **Gyenge Brigitta**, Waldorf-tanár, az élőlávas mesék, az alkotás, a néprajz, illetve a hagyományörzés lelkét hozta,
- **Pervai Gáspár és Jusztin András**, KCSP ösztöndíjas cserkészek, példával, humorral és férfias energiával vezették és vigyázták a gyerekeket, a mindennapi történeteket, a táborútú körüli tennivalókat, játékokat, és Gáspár megismertette őket Magyarországra földrajzával és történelmének kezdeteivel is.

Bár az időjárás nem mindig volt kegyes hozzánk, a táborútközlet így is szinte mindennaposak voltak: dramatizált történetekkel, mondákkal készültek a gyerekek, valamint népdalok és vidám cserkészjátékok tanulása hozta közelebb egymáshoz a táborozókat. A táborútú után még összegyűltünk a hangulatos padláson, gyertyák fénye mellett, amikor is az esti mesemondás mellett sámándob szólt, titkos történetek hangzottak el magyarságról és őseink útjáról, múltjáról.

A kézműves programokban viaszos batikolás, népi motívumokkal díszített füzetkészítés és hangszerkészítés szerepelt, de préseltünk igazi

II. Németországi Diaszpóra Iskolatábor
2026 október 30. - november 5.

"A király útja -Szent István kora"

- kinti és benti kalandok
- kézműves foglalkozások, ének, néptánc
- fűszat, közös főzés, táborútközlet és sok minden más...
- 7-16 éveseknek

Helye: 92280 Kastl, Hárshegy Cserkészpark
Jelentkezési határidő: 2026. október 4.
Kapcsolat: iskolataborkastl@gmail.com

mustot is. A táborozók kipróbálták az íjászatot, a botforgatást, sőt, még az ostorpattogatást is. Bátran állíthatjuk, hogy a gyerekek véreben magyar vér folyik, mert annyira lelkesek és ügyesek voltak mindannyian!

Tóth-Pál Zoltán népzeneész és Blank Berta KCSP ösztöndíjas interaktív népmeséje a seregélyekről, majd az azt követő tánc házi óriási siker volt, pedig már az első napon kérdés volt, hogy „*Ugye nem fogunk táncolni?*” Hááát, legnagyobb meglepetésünkre még a pörgős szoknyák és a bőgatyák is előkerültek, botok csattantak, és véget sem akart érni a közös tánc, a mulatság.

Fail Bernadett a réteskészítés fortélyaiába avatta be a táborozókat, és a kisült sütemények gyorsan el is tűntek a tányérról.

A betyár-nap zárásaként Ferkó betyár kedvesének, Zsuzsannának titokzatos eltűnése izgalmas nyomozássá vált, és kapcsolódni tudott a tábor nagy kerettörténetéhez, a magyar koronázási ékszer megalkotásához. A csapat minden próbát kiállt – így a gyerekek lettek a korona új őrzői, a magyar hagyományok büszke továbbvivői.

Öröm volt látni, hogyan született meg számos barátság, kíváncsiság a magyarság és a cserkészlet irányába, és a legfontosabb: az összetartozás érzése.

A tábor üzenete egyszerű és erős maradt: a magyarság nemcsak örökség, hanem élő közösség, amelyet – bárhol vagyunk a világban – hordozhatunk, megőrizhetünk és továbbadhatunk. Ezzel az útravalóval búcsúztunk az első németországi Diaszpóra Iskolatábortól, és izgatottan várjuk a következőt:

**A Szent Korona igazi fénye nem az aranyban
és drágakövekben ragyog,
hanem bennetek – azokban, akik megőrizték a nyelvet,
a dalokat és az összetartozás lelkét.
Ti vagytok a Korona új őrzői.**

Jablonkay Lydia

60. Frankfurti Magyar Bál és Táncház

2026. január 30-án került megrendezésre az egyik legnagyobb magyar bál, a nagy múltú Frankfurti Magyar Bál és Táncház. Ez az egyik legfontosabb esemény a frankfurti és környékbeli magyarok számára, hiszen nemcsak

Németország különböző pontjairól, hanem a Kárpát-medencéből is érkeztek vendégek.

Az eseményt idén is a Stadthalle Hofheim am Taunus termében tartották. Közel 800 ember két táncteremben fergeteges hangulatban bálózott. A kiemelkedően színvonalas bál fantasztikus hangulatáról a bálteremben az Asterix Live Music Band gondoskodott, tagjai igazán megmozgatták a közönség fiatalabb és idősebb korosztályát is. A Táncház mulatozását pedig a Varázskör zenekar biztosította.

Az elsőbálozók – a Csodaország Egyesület szervezésében – palotás tánccal nyitották meg a bált. A frankfurti Cifra Táncsportegyesület táncosai színvonalas és látványos, változatos táncelőadásai nagy tapsot kaptak, idén az ifjúsági csoport magyarpalatkai koreográfiával, a fiatalabbak pedig felcsíki tánccal léptek fel. De láthattunk a frankfurti Rezeda és a heidelbergi Áfonyahegy néptáncsoporttól egy közös szilvágyi koreográfiát is.

Az est izgalmát a tombolahúzás fokozta, ahol rengeteg ajándék talált szerencsés gazdára. A bál ideje alatt lehetőség volt tombolát vásárolni, ami nagy népszerűségnek örvendett. Megközelítőleg 400 nyeremény került kiosztásra, köztük magyar finomságok, kézműves termékek és egyéb ajándéktárgyak, nem beszélve a fődíjról.

A tombola után egy rocky bemutató következett, amelybe a közönség is bekapcsolódott. A vacsorát közös tánccal lehetett lemozogni, gyorsan tele lett mindkét terem tánctere. A mulatozás hajnali négykor a Himnusz közös eléneklésével ért véget.

A Frankfurti Magyar Bál és Táncház jótékonyági esemény, hiszen a befolyt összeget a szervező, az Egyesület a Magyar Kultúra és az Európai Népek Kölcsönös Megértésének Támogatásáért e. V. (EMKE) a 84. számú Lehel Vezér Cserkészcsapat támogatására fordítja.

Ösztöndíjként elmondhatom, hogy engem teljesen elvarázolt a bál hangulata, az, ahogyan ez a németországi magyarság igazi magyaros hangulatot teremtett, hogy egy ilyen kiváló kezdeményezés mennyi magyart tud összehozni.

Csodálatosnak tartom, hogy még vannak olyan emberek, akik ezt megszervezik, ezt a hagyományt őrzik, és ezzel ezt a magyar közösséget ilyen hosszú ideje összetartják.

Papp Éva, KCSP ösztöndíjas

Úzzuk el együtt a telet! –

Farsangi mulatság a MOZAIK Passau Magyar Iskolában és Óvodában

A MOZAIK Passau Magyar Iskola és Óvoda 2026. február 8-án rendezte meg hagyományos farsangi ünnepségét, amely a tanév egyik legjelentősebb és leginkább várt eseményének bizonyult.

A rendezvényre a gyermekek farsangi jelmezekbe öltözve érkeztek, ezzel azonnal megteremtve az esemény vidám és kreatív alaphangulatát. A jelmezek sokszínűsége jól tükrözte a résztvevők fantáziáját és egyéni ötleteit: a legötletesebb megjelenések között szerepelt polipnak öltözött kisgyermek, különféle szuperhősök, robotok, állatfigurák, sőt, egyedi UFO-jelmez is. A változatos maskarák nemcsak látványossá tették az eseményt, hanem az önkifejezésre is lehetőséget biztosítottak, tükrözve viselőjük érdeklődési körét.

A közös ünneplés a tízórai elfogyasztását követően zenei programmal folytatódott. A Belvárosi Betyárok koncertje exkluzív élményt nyújtott a jelenlévők számára. A zenekar szellemesen megírt, humorral átszótt dalszövegei, valamint lendületes előadásmódja azonnal magával ragadta a közönséget. A gyermekek aktívan bekapcsolódtak a műsorba: együtt énekeltek, tapsoltak, és amikor lehetőség adódott rá, felszabadultan mozogtak a zene ritmusára. A koncert során kialakult jó hangulat egyértelműen jelezte, hogy a program sikeresen szólította meg mind az óvodás, mind az iskolás korosztályt. Kiemelendő, hogy a rendezvény ezen szakaszáig a különböző korcsoportok teljes mértékben együtt ünnepeltek, erősítve ezzel a közösség egységét és összetartozását.

A zenei program után a szervezőkkel a gyermekeket három csoportra osztottuk, és körforgásszerűen működő állomásos foglalkozásokat szerveztünk számukra. Az egyes állomásokon különböző típusú, készségfejlesztő és hagyományörző tevékenységek várták a résztvevőket. A mondókás-mozgásos állomáson a gyermekek az aktív feladatok révén vezethették le energiáikat. A csillámtettkő állomás különösen nagy népszerűségnek örvendett a kisebbek és a nagyobbak körében is. Ezzel párhuzamosan a kézműves állomáson mini kishabuk készültek szárított növények és fapálcikák felhasználásával, amely tevékenység során a gyermekek nemcsak kézügyességüket fejleszthették, hanem megismerkedhettek a kishabuk-készítés hagyományával is.

A rendezvény különleges és egyben szimbolikus záróeseményeként a hagyományos farsangi szokásokhoz igazodva a

közösség a tél elűzését jelképező rituálét hajtott végre. Ezúttal azonban a megszokott egyetlen nagy kishabuk elhelyezése helyett a gyermekek által készített mini bábukat helyezték közös kupacba. A bábuk meggyújtása közös élménnyé vált: a résztvevők együtt „űzték el” a telet, miközben köszöntötték a közelgő tavaszt. Ez a megoldás nemcsak személyesebbé tette a hagyomány megélését, hanem napjainkban is élővé varázsolta a korábbi szokásokat.

A program zárásaként az égő kupacot figyelve a résztvevők közösen majszolták el a farsangi időszak elmaradhatatlan édes-ségét, a fánkot. A jó hangulat, az aktív részvétel és a gazdag programkínálat egyaránt hozzájárult ahhoz, hogy a MOZAIK Passau Magyar Iskola és Óvoda farsangi rendezvénye idén is sikeresen valósulhatott meg.

Lohn Annamária, KCSP ösztöndíjas

Farsang a ZHUKi-nál – Közösség, mosoly, hagyomány

A Második Hazám Magyar Kultúregyesület, Neuhaus (Zwoate Hoamat Ungarischer Kulturverein e. V. – ZHUKi) idei farsangi rendezvénye ismét a közösség erejét és a hagyományok élő jelenlétét bizonyította. A program megvalósulását a BUOD támogatta, a támogatás mindenféleképpen segített nekünk, és hozzájárult a színvonalas lebonyolításhoz.

A rendezvény középpontját a jelmezes felvonulás alkotta: a résztvevők egy „kifutón” mutathatták be kreatív öltözeteiket. A közönségzavazatok alapján baba, óvodás, kisiskolás, nagysiklás, felnőtt és családi kategóriákban hirdettünk győzteseket. Öröm volt látni a sok ötletes, gondosan kidolgozott jelmezt, amelyek mögött valódi családi összefogás és alkotóenergia állt.

A gyermekeket a nap egyik legnépszerűbb programjának bizonyult ugrálóvár várta. A kötélhúzás vidám erőpróbát kínált, míg a kézműves asztalnál kicsik és nagyok egyaránt alkothattak.

Vendégeink között köszönthettük Lakatosné Gregóczi Rozáliát, aki kézzel készített ékszerait mutatta be, valamint a linzi HungaroMedia képviselőjében Ecseri Mátét, aki magyar nyelvű gyermek- és ifjúsági könyveket kínált az érdeklődők számára.

A program zárásaként a kiszabáb elégetésével jelképesen is búcsút intettünk a télnek és mindannak, amit magunk mögött szeretnénk volna hagyni. A résztvevők cetlikre írt gondolatai elhamvadtak a lángok között, miközben a karikás ostor hangja tette teljessé a hagyományos télbúcsúztatást.

A közösségi asztalra érkezett házi sütemények tovább erősítették az összetartozás élményét. A mellékelt képek hűen tükrözik a rendezvény családias, vidám hangulatát.

Ezúton is hálásan köszönjük a BUOD hozzájárulását, amely számunkra valóban sokat jelentett.

Fehér Zoltán elnök

Táncsal és hagyományokkal Nagyvelegén – a ZHUKi vendégszereplése

A Második Hazám Magyar Kultúregyesület, Neuhaus (Zwoate Hoamat Ungarischer Kulturverein e. V. – ZHUKi) táncsapata a közelmúltban meghívásnak tett eleget a Fejér vármegyei Nagyvelegén, ahol egy hagyományörző falunap keretében mutathatta be a magyar néptánc sokszínűségét. A fellépés egyben lehetőséget adott arra is, hogy egyesületünk a nyugat-európai magyar közösség kulturális értékeit képviselje és erősítse a határokon átfelölő kapcsolatokat.

Annak érdekében, hogy a fellépés napjára kipihenten érkezünk, már pénteken útnak indultunk Neuhaus am Inn-ből, és az estét már a helyszínen tölthettük. Ez lehetőséget adott arra is, hogy a csapat nyugodtan készüljön a programra, kicsit közelebbről megismerje a rendezvény hangulatát.

Szombaton délelőtt bepillantást nyerhettünk egy hagyományos falusi disznóvágás mozzanataiba, ahol a helyiek bemutatták a régi szokásokat és eszközöket. A résztvevők sok érdekességet hallhattak a hagyományokról – többek között arról is, mi az a „rémfa”, ami a disznóvágás egyik jellegzetes eszköze. A déli órákban a frissen készült disznóvágásos ételeket is megkóstolhattuk, így a hagyományokat nemcsak megismerhettük, hanem az ízeken keresztül is megtapasztalhattuk.

A színpadi programban rajtuk kívül fellépett a pákozdi Abajka Citerazenekar, majd ezt követően a ZHUKi táncsapata következett.

A műsor során három erdélyi tájegység táncait mutattuk be a közönségnek. Népviseleti ruhátlarunk még nem teljes, ezért nem minden táncot tudtunk teljesen autentikus viseletben előadni, de jelenleg is gyűjtünk a további ruhadarabokra. Számunkra ezen az alkalmon elsősorban a kulturális értékek bemutatása, a közös-

ségépítés és a baráti kapcsolatok erősítése állt a középpontban.

A fellépést követően rövid tánctanításra is sor került, ahol az érdeklődők maguk is kipróbálhatták a néptánc lépéseit. A közönség nagy lelkesedéssel kapcsolódott be, és sokan ekkor tapasztalták meg, hogy a néptánc nemcsak látványos, hanem komoly ritmusérzéklet és kitartást is igényel.

Fellépésünket a közönség nagy tapsal fogadta, sőt vissza is tapsolt bennünket, ami különösen nagy öröm volt számunkra.

A program után rövid kirándulást tettünk a közeli Csókakő várához, amelynek történelmi múltja és gyönyörű természeti környezete maradandó élményt nyújtott a csapat számára. A nap végén közös vacsorával zártuk a programot.

A fellépés és az utazás ismét megerősítette számunkra, hogy a magyar néptánc és népi kultúra kiváló eszköze a közösségépítésnek és a határokon átfelölő kapcsolatok ápolásának.

A Második Hazám Magyar Kultúregyesület, Neuhaus ezúton is köszönetét fejezi ki a BUOD – Németországi Magyar Szervezetek Szövetsége részére a támogatásért, amely lehetővé teszi számunkra, hogy a diaszpórában élő magyar közösségek kulturális életét gazdagító programokat valósítsunk meg.

Fehér Zoltán, elnök

Bábszínház Drezdában

Különleges kulturális élményben lehetett része Drezdában mindazoknak, akik ellátogattak a hétvégén megrendezett családi programra a Familienzentrum Pauline családi központba. A városba egy magyarországi előadóművész, Balatoni Dóra érkezett a Völgyhajú Bábszínházzal. Már régóta viszi sikerre nemcsak Budapesten, hanem más országokban is előadásait gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Mostani vendégszereplése a magyar népmesei hagyományok világát hozta közelebb a helyi és környékbeli családokhoz.

Az előadás középpontjában a „Furfangos székely menyecske” című történet állt, amely humorával és tanulságaival mind a gyerekeket, mind a szülőket lebilincselte. A művész jó játékos előadómódja, a népi motívumokra épülő zenei kíséret és a színes, kézzel készített bábok különleges atmoszférát teremtettek.

A program interaktív részekben is bővelkedett. A gyerekek nagy lelkesedéssel mozdultak együtt a művésznővel, amikor megtanította nekik az ördögtánc lépéseit: a vidám, szökdelős táncrészlet hamar a rendezvény kedvenc momentumává lett.

Az előadás után a gyerekek kézműves foglalkozáson vehettek részt, ahol mindenki elkészíthette a saját bábját. A barkácsoláshoz szükséges anyagokat a szervezők biztosították, a művész pedig személyesen segítette a bábok életre keltésében. A résztvevők büszkén vitték haza az elkészült alkotásokat, amelyekhez sokan még apró történeteket is kitaláltak.

A rendezvény nemcsak szórakoztató, hanem kulturális és közösségépítő esemény is volt, amely közelebb hozta egymáshoz a magyar népmese világát és a drezdai közönséget.

Fiebig Márta

Elúzta a telet a Regös

Az együttes próbatermének a Bürgerpark ad otthont. Itt több egyesület is rendelkezik saját közösségi térrel, ahol rendszeresen összegyűlnek és művelik az általuk szeretett tevékenységet. Ezt megünneplendő, a tél végeztével farsangi felvonuláson mutatják meg magukat, beöltözve, sok-sok zenével és tánccal. Ennek több éves hagyománya van, így a Regösnek is már jól bejáratott tervei voltak arra a vasárnapra.

A csapat korán kelt, ugyanis a helyi farsangolás egyik eleme egy kisebb vásár a Bürgerparkban. Az első feladatok között volt a sátorállítás, ahol az együttes frissen süti ki a lángost az érdeklődők számára. A német precizitás és a magyar munkabírási találkozási révén szépen ment a lángoskészítés, a próbateremben zajlott a dagasztás és ott kelt a tészta, a sátorban pedig frissen sült a házi lángos, megmelegítve a hideg kezeket.

A csapat másik fele pedig felöltözött a legszebb viseletekbe, és azokban képviselte a magyar népi kultúrát a felvonuláson. Széki, nagyecsedí, kalotaszegi, vajdaszentiványi ruhákat csodálhattak meg a nézők. Ritkaságszámba megy ez München utcáin!

A felvonulás végeztével a táncosok visszatértek a vásárba, ahol újra egyesült a csapat. A hosszú vonulás után jólesett a hazai lángos, tejfölösen, sajttal és jó sok fokhagymával, amilyennek lennie kell! A sátor előtt az együttes még tánca is kerekedett, úgyhogy a gasztronómiai élmény mellett még a mezőségi táncokkal is megismerkedhettek a vásár látogatói.

Ha felkeltette az érdeklődésed a Regös közössége és a jó hangulat, csatlakozz hozzánk a próbára hétfőn vagy kedden 19:00-kor a Bürgerparkban!

Ha támogatni szeretnéd a munkánkat, akkor azt itt tudod megtenni: <https://www.regoes.de/spenden-1-1>

Balogh János, KCSP ösztöndíjas

Csapatparancsnoki és tiszti konferencia 2026 – Kastl

Közös gondolkodás a gyermekvédelem, felelősség és kommunikáció témáiról

2026. február 13–15-én a kerület tisztjei és csapatparancsnokai konferencián vettek részt a Hárshegy Cserkészparkban Kastlban.

Beszámolóok hangzottak el az év eseményeiről és a kerület ügyeiről, utána pedig félretettük számítógépeinket és egyéb teendőinket, hogy gyakorlatias programok során beszélgethessünk, dolgozhassunk fel fontos témákat, amiket aztán saját csapatainkba haza is vihetünk majd.

A WEUP (Nyugat-Európai Magyar Cserkészek Fenntartó Testülete) bemutatta gyermekvédelmi koncepcióját, majd a téma bevezetése után egy fikcionális cserkész tábori eseten keresztül igyekeztünk a gyakorlatban is alkalmazni az elhangzottakat és közösen ötletelni a lehetséges megoldásokon.

Ezen a konferencián is jobbnál jobb ételeket fogyaszthattunk konyhásunk, Szabi és a segítők jóvoltából.

Az ízletes ebéd után a délutánt Berkecziné Szádeczky-Kardoss Csillával töltöttük, aki amelle, hogy cserkészmuáltal rendelkezik, coachként is dolgozik, így a vezetői felelősség, kommunikáció, határok és határszegés és a bántalmazás témaköreiről tartott tréninget számunkra. Ebben a néhány órában az elméleti háttérrel együtt rengeteg felhasználható anyagot is kaptunk tőle, amit aztán hazavihetünk csapatainkba. Ezek mellett nagy hangsúlyt kapott a gyakorlatiasság, így rengeteg szituációs játékon, közös gondolkodáson, ötletelésen és különböző nézőpontok megvitatásán keresztül tudtunk kerületünk, csapataink és táboraink helyzeteire, kérdéseire is ránézni és így mélyedhettünk el igazán a témákban.

A nap témái annyira megmozgatták a társaságot, hogy sokan még a program után is folytatták a beszélgetést, közös gondolkodást. Este nem maradhatott el a táborút sem, ahol közösen énekeltünk és beszélgettünk a tűz melegénél.

Vasárnap az áhítaton lelki nézőpontból is szemlélhettük vezetői létünket, az általunk végzett munkát és a vezetettjeinkkel és vezetőtársainkkal lévő kapcsolatunkat.

A délelőtt folyamán a vezetőképzőről való diskuráció nagy szerepet kapott, majd a csapatparancsnokok számoltak be csapataink aktuális helyzetéről, programjairól és lehetőségeiről.

Külön öröm volt számunkra, hogy a konferencia résztvevői között üdvözölhettük az éppen alakuló burgenlandi cserkészcsapat csapatparancsnokát is, aki bemutatta az új csapatot számunkra, és bekapcsolódott a programokba.

Összességében elmondható, hogy igencsak aktív, gyakor-

latias, előremutató, hasznos és gyümölcsöző hétvégét tölthettünk el együtt, és sok-sok új nézőponttal és tapasztalattal térhetünk haza a csapatainkhoz.

Érsek Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Farsangi vigadalom Berlinben

Az idén 180 éves Magyar Kolónia Berlinben megrendezte hagyományos farsangi ünnepségét

A nagy múltú magyar egyesület farsangi eseményén a Berliini Fonó Néptáncgyűttes is fellépett.

Az 1846-ban alapított Magyar Kolónia Berlinben idén ünnepli 180 éves évfordulóját.

A jubileumi év első nagy rendezvénye a hagyományos farsangi multság volt, melyre a Berliini Fonó Néptáncgyűttes is meghívást kapott. A nagy sikerű műsorukat követően a közönség bevonásával táncház kerekedett, mely már hagyományosnak mondható ezen a rendezvényen.

A résztvevők jó hangulatban, finom ételek és kiváló muzsika mellett búcsúztathatták a telet.

Szekeres Rita Ágnes, KCSP ösztöndíjas

Nagy sikerű műsort adott a Berliini Fonó Néptáncgyűttes

Berlin Steglitz városrészének könyvtárában nagy sikerű, másfél órás műsort adott a Berliini Fonó Néptáncgyűttes a DURR bandával közösen.

A főként német közönségnek lehetősége volt belekóstolni a magyar népzene és néptánc hagyományaiba.

A másfél órás műsorban helyet kapott egy kis moldvai táncház is. A talpalávalót a Berlinben élő, magyar népzenei játszó DURR banda szolgáltatta. A műsorban a változatos zenei és táncos számok között, hogy érthetőbb legyen mindenki számára, azokról háttérinformációt is kaptak a jelenlévők. Többek között

szatmári, széki, felcsíki, kalotaszegi és szilágysági dallamok is felcsendültek.

A záró műsorszámként előadott mezőszéki örömtáncba a táncolni tudó közönséget is bevonták. A nagy sikerre való tekintettel a közös munkának folytatása következik!

Szekeres Rita Ágnes, KCSP ösztöndíjas

Közösségben megélt történelem – ZHUKI családi nap március 15. jegyében

1848

A Második Hazám Magyar Kultúregyesület, Neuhaus (Zwoate Hoamat Ungarischer Kulturverein e. V. (ZHUKI) szervezésében megvalósuló március 15-ei családi nap méltó kezet biztosított a magyar nemzeti ünnep közös megéléséhez. A nap folyamán élményszerűen idéztük fel és jelenítettük meg az 1848–49-es forradalom és szabadságharc eseményeit.

A program sajátossága abban rejlett, hogy a gyermek- és felnőttprogramok szervesen kapcsolódtak egymáshoz, így minden résztvevő aktív részese lehetett az ünnepnek.

A nap kézműves foglalkozásokkal vette kezdetét, amelyek különösen nagy érdeklődésre tartottak számot a gyermekek körében, de a felnőttek is szívesen bekapcsolódtak az alkotómunkába. A résztvevők az ünnephez kapcsolódó tárgyakat készíthettek: huszárokat, csákokat, kardokat, kokárdákat, valamint lovacskákat és tavaszi papírvirágokat. A foglalkozások során különböző technikákat alkalmaztunk, mint a vágás, ragasztás és hajtogatás, amelyek nemcsak a kreativitást fejlesztették, hanem lehetőséget adtak a finommotorikus készségek gyakorlására is. A barkácsolás során a gyermekek játékos formában kapcsolódhattak a történelmi hagyományokhoz, miközben az általuk készített tárgyak később az ünnepi hangulat megteremtésében is szerepet kaptak.

Ezt követően ismeretterjesztő előadást tartottam, amelynek középpontjában az 1848. március 15-ei események álltak. Az előadás folyamán kiemelt figyelmet fordítottam arra, hogy a történelmi eseményeket a különböző korosztályok számára érthető és befogadható módon mutassam be. Az előadás során szó esett a forradalom előzményeiről, a pesti eseményekről, valamint a korszak meghatározó szereplőiről. Külön hangsúlyt kapott a magyar nemzeti jelképek és szimbólumok – így például a kokárda, a nemzeti színek és a címer – jelentősége, valamint azok történelmi és érzelmi töltete. A közös beszélgetés lehetőséget adott arra is, hogy a résztvevők kérdéseket tegyenek fel, illetve megosszák saját gondolataikat az ünnep kapcsán.

A nap folyamán a zenei élmények is kiemelt szerepet kaptak. Elhangzott megzenésítve a Himnusz, a Nemzeti dal, valamint a Bánk bán című opera „Hazám, hazám” áriája, amelyet Macza Péter előadásában hallgathattunk meg. Ezek az előadások nemcsak emelkedett hangulatot teremtettek, hanem hozzájárultak ahhoz is, hogy a résztvevők érzelmileg is kapcsolódjanak az ünnephez. A közös éneklés és zenehallgatás erősítette a közösségi élményt és lehetőséget adott arra, hogy a magyar kultúra zenei öröksége is hangsúlyosan megjelenjen a programban.

A rendezvény során az egyesület a közelmúlt jeles napjáról, a nemzetközi nőnapról is megemlékezett. Ennek keretében a jelen lévő lányokat és asszonyokat a férfiak tulipánnal köszöntötték,

ezzel is kifejezve megbecsülésüket és tiszteletüket. Ez a gesztus jól illeszkedett a nap családi hangulatához, és tovább erősítette a közösségi összetartozás érzését.

Összességében a ZHUKI március 15-ei családi napja sikeresen ötvözte a hagyományőrzést, az ismeretterjesztést és a közösségépítést. A program résztvevői aktívan kapcsolódtak a magyar nemzeti ünnephez, miközben közösen élték meg annak szellemiségét.

Lohn Annamária, KCSP ösztöndíjas

Mit kíván a magyar nemzet.

Legyen béke, szabadság és egyetértés.

1. Kívánjuk a' saját szabadságát, censura eltörlését.
2. Felelős ministeriumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti őrsereg.
6. Közös teherviselés.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék. képviselőt egyenlőség alapján.
9. Nemzeti Bank.
10. A' katonaság esküdjék meg az alkotmányra. magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, a' külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A' politikai statusfogylok szabadon bocsáttassanak.
12. Unio.

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Milyen a legnagyobb magyar táncház Bajorországban? – Avagy a XIII. Müncheneri Táncháztalálkozó

Tudtad, hogy nem csak Magyarországon, a Puskás Ferenc Stadionban van táncháztalálkozó? A Nyugat-Európában élő, táncos lábú magyarok is szerveznek ilyen alkalmat Münchenben, és büszkén mondhatják, hogy most már a 13. alkalommal!

Nagy készülődés övezi az eseményt: mérnökök, vezetők, táncosok, anyukák és apukák csatlakoznak be március 21. előtt több héttel egy szerdai WhatsApp-hívásba. Este 8 van, mindenki munka után, fáradtan, de annál nagyobb lelkesedéssel van jelen. Én ösztöndíjasként még nem tudom a részleteket, de lassan elkezdünk beszélni a programról, és kiderül számomra, hogy fellépünk, sőt Budapestről is szeretne a Regös egy táncsoportot hívni. Fel is merült az Angyalföldi Vadrozé Táncegyüttes (az Angyalföldi Vadrózsa Táncegyüttes negyven év felettieké össze-fogó csoportja) mint vendég. Táncitanítás is lesz az esti programban, ahol külsős oktatók, de jómagam is vállaljuk, hogy megtaníttuk a résztvevőket különböző tájegységek lépéseire. Nem táncháztalálkozó a táncháztalálkozó zenekarok nélkül. Szintén cél, hogy hazai és helyi zenészek is be legyenek vonva - így történt, hogy az egyik leghíresebb cigányzenekart, a Szászcsávási bandát és a helyi Lelkes Zenekart hívták meg a Regösök. Mindkét csapatot jól ismeri az együttes, hiszen a müncheni táncházak gyakori vendégei. Természetesen a gyerekek sem maradnak program nélkül: őket is szeretettel vártuk, így gyerek-tánc- és kézműves foglalkozás is helyet kapott az eseményen. A tevékenységek mellett még egy viseletkiállítás is és a Regös történetét bemutató plakátsorozattal is kedveskedtünk vendégeinknek, így reméljük, mindenki találhatott számára kedves időtöltést.

Az együttes tagjai nagyon aktívan kivették részüket a szervezésből, mindenki önkéntesen. Volt, aki a hangtechnikával foglalkozott, volt, aki pogácsát készített, viseletet és kiállítást rendezett, táncot tanított, vagy ütőgardont hozott. A bizalom és a vendégszeretet ékes példája, hogy a Vadrozé csoport tagjait Regös-családok szállásolták el. Mindezt azért gondoltam megemlíteni, hogy láthatóvá váljon, milyen közösségi összefogás, munka és elhivatottság rejtezik egy ilyen program megszervezése mögött. Senki nem keresett ebből a programból, mégis mindenki szívét-lelkét beleadta. A munkáján felül, a hétvégéjét feláldozva tett a közösségért és azért, hogy az itteni magyarok – vagy akár a helyiek – organikus módon élhessék meg a magyar szellemiséget és kultúrát.

Az esemény egy nagy sörházban zajlott. Ahogy a táncosok felöltöztek viseletbe, egyszer csak München közepén életre keltek a kalotaszegi és felcsiki viseletek, több ezer kilométerrel távolabb

attól a helytől, ahol készültek, és több mint száz évvel később. Mindez azért, mert a mai embert is megszólítja valami a mozgás és zene ezen formájában. Vajon mitől más ez, mint egy aerobik? Vagy egy Rihanna-szám? Miért fonják kontyba 120 évvel később is projektmenedzserek a hajukat? Miért készítetnek pszichológusok huszárcsizmát? Jogászok miért próbálgatják a tánc- és zenében, hogyan kell „csapni”? Annyi minden mással foglalkozhatnának a hétvégén. Lehet, ezt nem is kell feltétlenül magyarázni, és elég azt mondani: ez a kultúra valahonnan mélyen belőlünk származik. Az, hogy generációkon keresztül, magyar életeken át csiszolódott, garancia arra, hogy nem kell „kilöködés-gátló gyógyszer” szedni, ha ezt a szívet is belénk operálják a meglévő mellé. Nagyon illeszkedik. Az utolsó vérelemzéskéig.

Nagyon sokan eljöttek. Volt, aki egészen Berlinből. Igazi esszenciát kaphatott az, aki részt vett. Két zenekar, két fellépés, négyféle táncitanítás – nem is emlékszem pontosan, hány tájegység zenéje szólt a tánc- és zenében. Voltak pillanatok, amelyek megdobbantották az ember szívét. Egy 83 éves bácsi táncolt egy hölgy barátjával egész este; a fiatalok nem bírták úgy, mint ő – és ez nem költői túlzás. Tényleg többet táncolt. Volt, hogy az egész közösség együtt énekelt, akár egy nótát, akár egy születésnapit köszöntött. Ez több mint 200 embert jelent. Az este végén a két zenekar közösen zenélt, így kilenc fős volt a záró banda.

Azokra az együttestagokra, akik az esemény végén elpaktoltak, már az egyre világosodó hajnali ég köszönt rá. Különösen szép és emlékezetes esemény lett az idei tánc- és zenetalálkozó, amelyből sokáig töltökezik majd az, aki eljött – biztos vagyok benne.

Remélem, sikerült kedvet csinálnom azoknak, akik jövő tavaszra keresnek programot München környékén! Ha a Regös eseményeit választják, nem fognak csalódní.

További képeket és videókat a Regös Facebook- és Instagram-oldalán található az érdeklődők!

Támogatni a hasonló együttes kezdeményezéseket itt lehet: <https://www.regoes.de/spenden-1-1>

Balogh
János,
KCSP
ösztöndíjas

Rábaközi tánc hétvége a frankfurti Cifra Néptánc csoportnál

A frankfurti Cifra Gyermekek- és Ifjúsági Táncsportegyesület ifjúsági és felnőtt korosztálya március 13. és 15. között egy teljes hétvégét töltött a Kast-Mennersbergben található Hárshegy Cserkészparkban, ahol a rábaközi táncok tanulásában merülhettek el.

A hétvége célja a rábaközi táncokkal való megismerkedés volt, mellyel megalapoztuk a 2027-es Jótékonyági Frankfurti Magyar Bál és Tánc házra készülő báli koreográfiát.

A sokszínű hétvége a péntek délutáni érkezéssel kezdődött: a táncos fiatalok, a konyhán segédkező szülők, a szervezők, illetve a Magyarországról érkező Öröm zenekar – Németh Nóri (hegedű, koboz, ének), Huszti Levente (brácsa, furulya), Nagy Bálint (nagybőgő, dob, ütőgardon) – és Plaszkó Bence néptánc-tanár fokozatosan elfoglalta a cserkészparkban található két ház szállásait. Ezután közös grillezés következett, mely mellett a táborni és a közös éneklés jól megalapozta a következő két nap hangulatát. Ezt követően a közösségi teremben gyűltünk össze, ahol Klement Nándor és Klementné Kecskeméti Beáta – a Cifra Táncgyűttes vezetői és a hétvége szervezői – ismertették a hétvége programjait, majd Bencével közösen rövid ízelítőt mutattunk be a rábaközi táncokból. Ezután a Rábaköz keletkezéséről szóló mesét hallhattuk és láthattuk a táncosok tolmácsolásában, ami a téma komolysága ellenére igazán szórakoztatóra sikerült. Az est további részében rövid rábaközi tánc tanítás és tánc ház, majd lámpaoltás következett, hiszen másnap korán kezdődött a nap.

A szombati program a reggel nyolc órai reggelivel kezdődött, majd a társaságot korosztály szerint két csoportra osztottuk. A fiatalabbaknak Bencével közösen elkezdtük a rábaközi táncok alaposabb tanítását, a nagyobb korosztály egy másik teremben különböző ügyességi és erőnléti játékokat játszott Klement Nándor vezetésével, illetve Rábaköz népi kultúrájáról hallgathattunk előadást, melyet Papp Éva, a KCSP ösztöndíjas társam adott elő. A körülbelül kétórás foglalkozások után csoportot cseréltünk, így mindkét korosztály részt vehetett mindkét foglalkozáson.

Ezután ebéd és egy kis pihenő következett, majd délután újabb két-két órában folytatódott a csoport szerinti foglalkozások. A nap végén a fiúk Bencével verbunkot tanultak, ami alatt mi a lányokkal, a zenekar segítségével énekeket tanultunk, illetve egy rövid nyújtással zártuk a foglalkozást. Az intenzív programok után jólesett a bőséges, finom vacsora, ám ezzel nem ért véget a nap. Vacsora után mindenki kicsinosította magát, hiszen még tánc ház is várt ránk. Kezdetben egy rábaközi táncrend alatt a fiatalok szabadon gyakorolhatták az aznap tanultakat, majd felcsíki, mezőségi, vajdaszentiványi és kalotaszegi táncrendek következtek. Bár egész nap táncoltunk, a tánc házban mindenki kitörő lelkesedéssel mulatott.

Vasárnap reggeli után a két csoporttal közösen átismételtük az addig tanultakat, illetve néhány újabb motívumot is tanultunk. Pihenésként egy kvíz következett, amiben a táncosok felmérték, hogy milyen elméleti tudással maradtak a két nap után. Ezt követően átismételtük a hétvégén tanult énekeket, majd zárásként két páronként mindenki megmutathatta, hogy mennyire maradt meg bennük a rábaközi tánc lépések. Végezetül egy nagy körben ülve mindenki röviden megoszthatta a hétvégén megélt tapasztalatait, élményeit. Megható volt végighallgatni, hogy mindenki mennyire lelkesen beszélt erről a rövid, de tartalmas időről, amit együtt töltöttünk: kiemelték a sokszínű, igényes programot, a jó hangulatú táncpróbát, a barátságos, fáradhatatlan zenekart, a finom ételeket és összességében a családi hangulatot, ami az egész hétvégét átítatta. Ezután már csak az épület kiürítése, takarítása és a jól megérdemelt ebéd következett.

Mindenki jóleső fáradtsággal, ugyanakkor feltöltődve indult neki a körülbelül háromórás hazafelé vezető útnak. A hétvége kiváló alkalmat teremtett a baráti kapcsolódásokra és a magyar népi kultúra újabb rétegeinek megismerésére, miközben szinte észrevétlenül maradt, hogy mindez Németországban, nem pedig magyar nyelvterületen történik. Ez a kívülről természetesnek tűnő magyar közösség a Klement házaspár kitartó és fáradhatatlan munkája nélkül nem működhetne; az általuk teremtett lelkiület sokak számára megtartó sziget a mindennapokban. A hétvége is jól bizonyította ezt: a közös élmények, beszélgetések és foglalkozások révén erősödött a közösség, régi kapcsolatok elevenedtek fel, újak születtek, és mindez hozzájárult ahhoz, hogy a résztvevők még inkább sajátjuknak érezzék ezt az összetartó közösséget.

Kádár Orsolya, KCSP ösztöndíjas

Élményekben gazdag évkezdést a müncheni Magyar Főkonzulátuson – Dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár és Kapu Tibor, a HUNOR Magyar Úrhajós Program kutatóúrhajósa részvételével

2026. március 19-én ismét megrendezésre került Münchenben a Bajorországi Magyar Szervezetek Fóruma, amelyet Tordai-Lejtkó Gábor főkonzul nyitott meg. Köszöntőjében elismeréssel szólt a Bajorországban működő magyar szervezetek elhivatott közösségépítő tevékenységéről, és hangsúlyozta szerepüket a magyar identitás megőrzésében és erősítésében.

A rendezvény kiemelt előadója dr. Szilágyi Péter, a Nemzetpolitikai Államtitkárság helyettes államtitkára volt, aki átfogó képet adott a diaszpórában az elmúlt másfél évtizedben megvalósult nemzetpolitikai eredményekről.

Előadásában hangsúlyozta a hétvégi magyar iskolák és más diaszpórában működő szervezetek támogatásának fontosságát, kiemelve az elérhető anyagi és szakmai segítségnyújtási lehetőségeket. Külön említést tett a Kőrösi Csoma Sándor Programról, amelynek keretében Magyarországról érkező ösztöndíjasok segítik a diaszpórában működő szervezetek munkáját, hozzájárulva azok szakmai fejlődéséhez és közösségi életének gazdagításához.

Szó esett továbbá a Hétvégi Magyar Iskolák Országos Találkozójáról is, amely immár kilencedik éve biztosít rendszeres szakmai fórumot az ott dolgozó pedagógusok számára.

Az oktatási és továbbképzési lehetőségek kapcsán dr. Szilágyi Péter ismertette a győri Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Karán 2023 óta akkreditált „Diaszpórában magyar nyelvet és kultúrát tanító szakember” alap- és mesterképzést.

Emellett bemutatta az egyetem további, a magyar nyelv diaszpórában történő oktatását támogató programelemeit is, többek között az Apáczai Hírlevelet, a Diaszpóra-kultúra-nevelés című szakmai folyóiratot, az Apáczai Napok Tudományos Konferenciát – amely diaszpóra szekcióval is bővült –, a Diaszpóra Podcast sorozatot, valamint a magyar nyelv és kultúra tanításához összegyűjtött módszertani ötletek és játékok eszköztárát.

Előadásában kitért a több mint egy évtizede rendszeresen megrendezett budapesti Módszertani Konferenciára, valamint a Rákóczi Szövetség diaszpórákat támogató programjaira is.

A résztvevők figyelmét felhívta a II. Németországi Diaszpóra Iskolatáborra, amely 2026. október 30. és november 5. között lesz a kastli Cserkészparkban.

A fórum zárásaként dr. Szilágyi Péter ismertette az aktuális pályázati és támogatási lehetőségeket, majd arra biztatta a jelenlévőket, hogy továbbra is közösen dolgozzanak a diaszpóra közösségek megerősítésén.

„A csillagokig jutottak az álmok” – A Bajorországi Magyar Iskola Müncheni Hétvégi Magyar Iskola és Óvoda tagintézményének tanulói a müncheni Magyar Főkonzulátuson találkoztak Kapu Tiborral, a HUNOR Magyar Úrhajós Program kutatóúrhajósaival 2026. március 22-én.

Az esemény már az első percekben magával ragadta a közönséget. A gyerekek érdeklődve hallgatták, hogyan válhat valaki úrhajóssá, továbbá milyen megpróbáltatásokon kell keresztülmennie. Kapu Tibor mesélt a kiválasztás és a felkészülés hazai és külföldi folyamatáról, a világűrbe való feljutás izgalmairól, az ott eltöltött idő különleges tapasztalatairól, valamint a visszatérés kihívásairól is.

Kapu Tibor hangsúlyozta: ő a harmadik magyar, aki eljutott a világűrbe. Az első Farkas Bertalan volt, míg a második magyar származású űrutazó Charles Simonyi, aki kétszer is járt űrturistaként a Nemzetközi Űrállomáson.

Különösen érdekes része volt az előadásnak, amikor kiderült, hogy az úrhajós magyar retek-, búza- és paprikamagokat vitt magával az űrbe, és azt is megtudtuk, hogyan csíráznak és fejlődnek ezek a növények a súlytalanság állapotában – mintha egy kis darabka Magyarország jutott volna el a világűrbe.

A program végén a diákok kérdezhettek, majd autogramot is kérhettek – sokak számára ez volt az előadás csúcspontja. A személyes találkozás élménye kézzelfoghatóvá tette azt, ami addig talán elérhetetlennek tűnt.

Az esemény egyik legmegragadóbb gondolata így hangzott Kapu Tibortól: „Kis nemzetek tudnak a legnagyobbat álmodni.”

Ez az üzenet különösen fontos a külföldön élő magyar közösségek számára, hiszen megerősíti a fiatalokat abban, hogy őrizzék identitásukat, higgyenek önmagukban, és merjenek nagy célokat kitűzni.

Jancsó Ágota, Müncheni Hétvégi Magyar Iskola és Óvoda

Münchenből Münchenbe – A müncheni magyar festőkről a müncheni Széchenyi Körben

A Festők a szabadban című rendezvényünkre 2026. március 27-én került sor.

Az est folyamán Láng-Kovács Éva magyarországi művészettörténész és író vezetésével eredtünk a szecessziós magyar festészet születésének nyomába.

Felidéztük Hollósy Simon legendás müncheni magániskolájának szellemét és felelevenítettük a Nagybányai művésztelep alapításának kalandos történetét.

A „Festők a szabadban” nem csupán egy művészettörténeti album hanem egy lebilincselő krónika a magyar festészet felzabálásáról és a természet szeretetéről. Vendégeink a szépirodalmat és a tudományt egyesítette egy fordulatokban gazdag, szellemes előadásban, miközben komoly művészeti kérdéseket is fejtegetett.

Kötete és a köré épülő előadás azt a sorsfordító pillanatot járja körül, amikor a magyar festők kivonultak a műtermekből a ragyogó fénybe.

A kiindulópontot Hollósy Simon karizmatikus alakja és a Münchenben az 1880-as években létrehozott Szabadiskolája jelentette. Legismertebb tagjai Thorma János, Réti István, Ferenczy Károly, Glatz Oszkár és Csók István voltak. E generációból alakult ki az a társaság, amely 1896-ban Nagybányára települt és megteremtette a modern magyar festőművészetet.

Végző soron a Nagybányai iskola mellett a Gödöllői művésztelep és a Szolnoki iskola gyökereinek száalai is a bajor fővárosból erednek!

Kucsera János, elnök

Berlini csapat lángossütése

A gyerekek egész évben aktívan részt vettek a foglalkozásokon, szüleik pedig nagy odaadással támogatták őket. 2025. november 30-án azonban a szülők és felnőttcserkészek kerülhettek előtérbe, ugyanis megrendezésre került a már hagyománnyá vált lángossütés.

Vasárnap reggel az egyik családnál a konyha teljes felszereltséggel készen állt a lángostészta gyúrók, dagasztók, kelesztők számára, ugyanis itt gyülekezett a szülők egyik fele, akikre az a nagy feladat várt, hogy a 46 kg lisztből lángostészta készítsenek.

A „lángos projekt” másik fele a grunewaldi karácsonyi vásárra érkezett, felállítani a standot, ahol aztán később a lángosok sülték és találtak gazdára. A két helyszín között néhány vállalkozó szülő autós fuvar biztosított a lángostészta és a lángos készítőknél. Az első nagy adag megkelt tészta megérkezése után elkezdődött a lángosok estig tartó sütése és árusítása.

Amíg a szülők a lángosokat készítették, én a gyerekekkel töltöttem el az időt. Együtt játszottunk hercegnőset, inasosát, rugós focit, bújócskát, állatkerteset, kalózhajósát, ajándékozósát. A fiúk lézerkarddal vívtak párbajt, célba lőttek, eközben a lányok randira készülődtek, majd egy csodaszép plakátot készítettek a lányos szoba ajtajára. A délután vége felé két órára én is kilátogattam a standra lángos nyújtani és sütni.

A stand nagy népszerűségnek örvendett, sok lángos fogyott. Vannak, akik már évek óta visszatérő vendégek, de olyanok is akadtak a németek közül, akik aznap életükben először kóstoltak lángost. Nagyon ízlett nekik, így reményeink szerint jövőre már visszatérő vendégek lesznek. A lángosok eladásából befolyt összeg a berlini cserkészcsapat szertárának működését támogatta, így a lángossütés, mint minden évben, most is nagyban hozzájárul a programok minőségéhez és megfelelő tárgyi háttéréhez.

Érsek Boglárka, KCSP ösztöndíjas

Közösség és hagyomány – disznótoros mulatság Stuttgartban

Knill Zsolt és barátai a CsöbörCsök Kultúregyesülettel együttműködésben 2025 januárjában ismét megszervezték a Stuttgartban élő magyar közösség egyik kiemelt téli eseményét, a hagyományos disznótoros mulatságot, amelyen mintegy 200 vendég vett részt. Véres hurka, májas hurka, sült kolbász és toroskáposzta, tepertő, házi pálinka, muzsika és táncos jókedv várta a vendégeket.

A disznóvágás január 24-én a kora reggeli órákban vette kezdetét, az előkészületek azonban már hetekkel korábban megindultak. Az eszközök beszerzése, a helyszín előkészítése, a technikai háttér biztosítása és a dekoráció kialakítása mind a gondos szervezőmunka részét képezték.

A délelőtti folyamán a műhelyben jó hangulatban készült a hurka, a kolbász, a toroskáposzta és a tepertő. Sok segítő kéz dolgozott odaadó közreműködéssel, hogy ízletes vacsora várja a vendégeket.

A vendégek 18 órától érkezhettek az eseménynek otthont adó pajtába. A legfiatalabb korosztály számára gyerekfoglalkozással és kolbásztöltéssel készültek a szervezők. Az est programjában beszédek és anekdoták is elhangzottak, majd egy humoros pálinkabemutató, valamint a CsöbörCsök táncosainak rábaközi koreográfiája gazdagította a kulturális műsort. A hajnalig tartó táncműsorban a délvidéki Csalóka Zenekar biztosította a talpalávalót.

A 2025-ös disznótoros rendezvény jótekonysági célt is szolgált: az est bevételét egy Szatmár megyei kisgyermek műtéti költségeinek támogatására ajánlották fel, ezzel is kifejezve a határokon átfelölő magyar összetartozás fontosságát.

Horváth Boglárka, KCSP ösztöndíjas

CSÖBÖRCSÖK

www.csoborcsok.de

Együttműködés a BUOD tagszervezetei között

Hosszú évekre tekintenek vissza a BUOD tagszervezetei, a Hannoveri Magyar Egyesület, a Hageni Vadrózsa Tánccsoport és a Hamburgi Magyarok Egyesületének együttműködésére. A BUOD társrendezői hozzájárulása számos projekt kivitelezését segítette, sőt tette lehetővé.

Az együttműködés a Covid járvány ideje alatt sem szünetelt. Bár személyes találkozásokra nem volt mód, a kapcsolattartás online formában mégis teljes izolálás helyett tudta gazdagítani a szervezetek életét.

Erre az időre nyúlik vissza az ismeretség Laczkó Vass Róbert kolozsvári színművész és operaénekes, valamint Szép András, a budapesti Örkény Színház zenei vezetőjével. A normál élet visszaállásával a virtuális találkozást a képernyőn személyes meghívások követték.

A népszerű alkotópáros, Laczkó Vass Róbert és zongorakísérője, Szép András 2025-ben Radnóti-estjével estjével bővülte el a hamburgi közönséget.

Idén februárban a legrégebb folyamatosan játszott előadástjukat, a „Régi Magyar Cabaret” c. műsort élvezhettük Hamburgban, Hagenben és ezúttal Frankfurtban, ahol új partner-szervezetnek örülhettünk. Reméljük, máskor is lesz alkalom közös szervezésre!

A 20. század első évtizedeit felelevenítő előadást könnyed humorú szonok, vitriolos kabarédalok, de társadalomkritika is egyben, a század első néhány évtizedének legrangosabb magyar dalszerzőitől.

Műfaji meghatározása szerint az előadást egyfajta „zenés konferansz”, valahol félúton a „one-man-show” és a lecke-előadás között, ezzel pedig az orfeumok világának népszerű figuráját, a konferansziét idézi meg, ugyanakkor a magas művészi színvonalon, irodalmi igényességgel szerkesztett, sajátosan magyar pesti dal előtt tisztelg.

Áprilisban Hagenben közösen hívtuk meg Zolcer Jánost, aki 20 évet töltött Németországban, Münchenben. Számos filmet készített, könyvet írt, a legújabb könyve készül. 20 éve él Budapesten.

Délben a Hamburgi Magyar Iskola gyerekeinek tartott előadást, majd este egyesületünkben „Csernobil titkai” címen. Idén a nukleáris katasztrófa 40. évfordulója tette különösen aktuálissá a témát. Baráti kapcsolatban állt Gorbacsovval, a Szovjetunió akkori vezetőjével, a kommunista párt első titkárával, így belső, titkos információk ismerőjévé válhatott.

A nehéz téma ellenére is szórakoztató módon ismertette az eseményeket. Könyveit a helyszínen megvásárolhatták az érdeklődők.

Örülünk neki, ha más szervezeteket is érdekel közös szervezés, ami érdekes, de egyedül nem kivitelezhető estek megvalósulását teszi lehetővé.

Friedrich Iregy Annamária
Hamburgi Magyarok Egyesülete

„Isten áldd meg a hazám” – az aradi vértanúk utolsó szavai

1848

Aulich Lajos (1793–1849) német honvéd tábornok

„Szolgáltam, szolgáltam, mindig csak szolgáltam, és halálommal is szolgálni fogok. Forrón szeretett magyar népem és hazám, tudom, megértik azt a szolgálatot.”

Damjanich János (1804–1849) szerb honvéd tábornok

„Azt gondoltam, én leszek az utolsó, mert a csatában mindig az első voltam. Szegény Emiliám! Éljen a haza!”

Dessewffy Arisztid (1802–1849) magyar gróf, honvéd tábornok

„Tegnap hősök kellettek, ma mártírok... Így parancsolja ezt hazám szolgálata.”

Kiss Ernő (1799–1849) örmény honvéd altábornagy

„Istenem, az újkor ifjúsága egész ember lesz-e? Árpádok dicső szentjei, virrasszatok a magyar ifjúság felett, hogy Krisztusé legyen a szívük és a hazáé az életük.”

Knézich Károly (1808–1849) horvát honvéd tábornok

„Milyen különös, hogy Haynau bíró is keresztény és én is az vagyok. Csak az ördög keverhette így össze a kártyákat.”

Láhner György (1795–1849) német honvéd tábornok

„Krisztus keresztje és a bitófa oly rokon! És az isteni áldozat mellett oly törpe az én áldozatom!”

Lázár Vilmos (1815–1849) örmény honvéd ezredes

„Ki tehet arról, hogy ilyen a magyar sorsa? Krisztus keresztje tövében érett apostollá az apostolok lelke, és bitófák tövében kell forradalmárrá érni a magyar lelkeknek.”

<https://hellomagyar.hu>

Leiningen-Westerburg Károly (1819–1849) német gróf, honvéd tábornok

„A világ feleszmél majd, ha látja a hőhéro munkáját.”
A bitó alatt: „Isten veletek bajtársak! Nemsokára más, igazabb bíró előtt fogunk állani!”

Nagysándor József (1803–1849) magyar honvéd tábornok

„De rettenetes volna most az elmúlásra gondolni, ha semmit sem tettem volna az életemben! Alázatosan borulok Istenem elé, hogy hőssé, igaz emberré, jó katonává tett.” Amikor a kötelet nyakába akasztották, felkiáltott: „Éljen a haza!”

Pöltenbergi Pölt Ernő (1808–1849) osztrák lovag, honvéd tábornok

„Szép deputáció megy Istenhez a magyarok ügyében reprezentálni!”

Schweidel József (1796–1849) magyar honvéd tábornok

„A mai világ a sátán világa, ahol a becsületért bitó, az árulásért hatalom jár. Csak egy igazi forradalom, a világ új forradalmi embersége söpörheti el ezt az átkozott, meghasonlott világot.”

Török Ignác (1795–1849) magyar honvéd tábornok

„Nemsokára Isten legmagasabb ítélőszéke elé állok. Életem parányi súly csupán, de tudom, hogy mindig csak Őt szolgáltam.”

Vécsey Károly (1803–1849) magyar gróf, honvéd tábornok

„Isten adta a szívet, lelket nekem, amely népem és hazám szolgálataért lángolt.”

Juhász Gyula: 48 március 15

Ó régi szép est... tündöklő siker,
Mikor jön egyszer hozzád fogható,
Dicsőséged az egekig ivel,
A deszkáidon tetté vált a szó.

Igen, az Ige testté lett, derék
És lelkes nézők tapsoltak neked,
Színházi est, melyen - ó büszkeség! -
A gondolatszabadság született.

Aktoraid: Petőfi, Jókai,
Vasvári, Táncsics és a korai
Tavaszi mámor sok nagy ifja még,

Színésznőd Laborfalvy Róza volt,
Ki Jókainak szívére hajolt...

Ó régi szép est: jössz-e vissza még?

BUOD KÖRKÉP

a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

